

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENT

Prop. 69 L

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i a-opplysningsloven og
folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids-
og velferdsetatens tilgang til opplysninger
i a-ordningen)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	6	Endringer i a-opplysningsloven § 3 om opplysningsplikts omfang	23
2	Bakgrunnen for lovforslaget	7	6.1	Gjeldende rett	23
2.1	Generelt om gjeldende a-ordning	7	6.2	Høringsnotatet	23
2.2	Folketrygdloven § 25-10 om plikt til løpende rapportering om arbeidsforhold og inntekt	7	6.3	Høringsinstansene	24
2.3	Innspill fra Arbeids- og velferdsdirektoratet. Høringsnotat	8	6.4	Departementets vurdering og forslag	24
3	Høringen	10	7	Supplering av folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt	25
4	Tilgang til opplysninger i a-ordningen ved innkreving av feilutbetalte ytelser og underholdsbidrag	12	7.1	Gjeldende rett	25
4.1	Gjeldende rett. Forslag fra Arbeids- og velferdsdirektoratet	12	7.2	Høringsnotatet	25
4.2	Høringsnotatet	12	7.3	Høringsinstansene	25
4.3	Høringsinstansene	12	7.4	Departementets vurdering og forslag	26
4.4	Departementets vurdering og forslag	13	8	Gebyr og tvangsmulkt	28
5	Utvidet tilgang til opplysninger i forbindelse med forvaltning av lovfestede ordninger som helt eller delvis administreres av Arbeids- og velferdsetaten ..	14	9	Veiledning ved bruk av simuleringsløsninger på www.nav.no	29
5.1	Gjeldende rett. Forslag fra Arbeids- og velferdsdirektoratet	14	9.1	Gjeldende rett. Høringsnotatet	29
5.2	Høringsnotatet	15	9.2	Høringsinstansene	29
5.2.1	Stønadsordninger som Arbeids- og velferdsetaten forvalter. Fastsetting av underholdsbidrag, oppfostringsbidrag og ektefellebidrag	15	9.3	Departementets vurdering og forslag	29
5.2.2	Arbeids- og velferdsetatens rett til å innhente opplysninger i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk	16	10	Personvern og taushetsplikt	30
5.3	Høringsinstansene	17	11	Klargjøring av ordlyden i bidragsinnkrevingsloven § 20	31
5.4	Departementets vurdering og forslag	20	12	Økonomiske og administrative konsekvenser	32
			13	Merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget	33
			13.1	Til endringen i ekteskapsloven	33
			13.2	Til endringene i folketrygdloven	33
			13.3	Til endringen i bidragsinnkrevingsloven	33

13.4	Til endringen i loven om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse	34
13.5	Til endringen i afp-tilskottsloven	34
13.6	Til endringene i a-opplysningsloven	34
13.7	Til bestemmelsen om ikraftsetting	34

Forslag til lov om endringer i a-opplysningsloven og folketrygd- loven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen)	36
---	-----------

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENT

Prop. 69 L

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i a-opplysningsloven og folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen)

*Tilråding fra Arbeids- og sosialdepartementet 11. mars 2016,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Arbeids- og sosialdepartementet foreslår i denne proposisjonen endringer i a-opplysningsloven, folketrygdloven og enkelte andre lover. Forslagene innebærer en utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen.

Lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven) etablerte en ny felles ordning for arbeidsgivers innrapportering av ansettelsesforhold og inntektsopplysninger til Skatteetaten, Arbeids- og velferdsetaten og Statistisk sentralbyrå (a-ordningen). Loven trådte i kraft 1. januar 2015. Formålet med ordningen er i første rekke å forenkle arbeidsgivers rapportering av ansettelsesforhold og inntektsopplysninger ved at man unngår dobbelrapportering til flere etater. Ordningen medvirker også til økt effektivitet og bedre oppgaveløsning i etatene, samt bedre tjenester fra det offentlige.

Arbeids- og velferdsetaten har i dag tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med for-

valtning og beregning av ytelser, og forvaltning av arbeidstakerregisteret etter folketrygdlovgivningen, jf. a-opplysningsloven § 8 første ledd. Tilgangen er begrenset til opplysninger som organet har hjemmel i lov til å innhente. A-ordningen som sådan innebærer dermed ingen utvidet tilgang til opplysninger.

Arbeids- og sosialdepartementet foreslår at etatens tilgang til opplysninger i a-ordningen skal gjelde i forbindelse med forvaltning av alle de lovfestede stønadsordningene som sorterer under Arbeids- og velferdsetaten, dvs. barnetrygd, kontantstøtte, supplerende stønad, bidragsforskott, lønnsgarantiordningen og avtalefestet pensjon, i tillegg til folketrygden. Det foreslås videre at det skal gis tilgang til opplysninger i forbindelse med fastsettelse og innkreving av underholdsbidrag etter barneloven, oppfostringsbidrag etter barnevernloven og ektefellebidrag etter ekteskapsloven. Det foreslås dessuten at Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysninger i regis-

teret i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk.

Tilgang til opplysninger i forbindelse med forvaltning av avtalefestet pensjon, krever at loven om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse og afp-tilskottsloven suppleres med en bestemmelse om opplysningsplikt for arbeidsgivere om arbeidsforhold og inntekt. For å sikre tilgang til opplysninger ved fastsetting av ektefellebidrag foreslås en tilsvarende tilføyelse i ekteskapsloven.

Ved utvikling av nye elektroniske løsninger vil Arbeids- og velferdsetaten på sikt kunne tilby en «simulering» av en mulig fremtidig ytelse som brukere som er innlogget på www.nav.no, kan tilbys. Slik simulering/beregning bør derfor kunne tilbys ved bruk av de inntektsopplysningene som arbeidsgiver allerede har rapportert inn til a-ordningen. Det foreslås derfor at folketrygdloven § 21-4 om innhenting av opplysninger fra blant

andre arbeidsgivere, suppleres med en bestemmelse om at det skal kunne innhentes opplysninger for å kontrollere om vilkårene for en ytelse *vil kunne være oppfylt*.

Det foreslås endelig at folketrygdloven § 25-10 som hjemler forskrift om at arbeidsgivere ukrevet skal gi opplysninger om arbeids- og inntektsforhold etter folketrygdloven § 21-4, utbygges med en bestemmelse om at det samme skal gjelde for opplysninger arbeidsgivere er pålagt å gi etter de øvrige lovene som Arbeids- og velferdsetaten administrerer.

Arbeids- og velferdsetaten har ved behandlingen av de innsamlede opplysningene fra a-ordningen taushetsplikt etter de strenge taushetspliktsbestemmelsene i arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 7, eventuelt etter ligningsloven § 3-13 dersom etaten får tilgang til ligningsopplysninger.

Forslagene i proposisjonen her medfører ikke økt rapporteringsplikt for arbeidsgiverne.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Generelt om gjeldende a-ordning

Lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven) etablerer det formelle grunnlaget for en ny felles ordning for arbeidsgiveres innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. til Skatteetaten, Arbeids- og velferdsetaten (NAV) og Statistisk sentralbyrå (SSB). Opplysningene erstatter flere av de oppgavene og skjemaene som arbeidsgiver i dag må levere, inkludert lønns- og trekkoppgaven (LTO), terminoppgaven for arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk, årsoppgaven for arbeidsgiveravgift, melding til Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret (Aa-registeret), og opplysninger til bruk for SSB sitt arbeid med å utarbeide lønnsstatistikker. Det ble også lagt til grunn at a-meldingen på sikt skal erstatte Arbeids- og velferdsetatens inntektsskjema for inntekts- og skatteopplysninger, som benyttes til å fastsette grunnlaget for sykepenger m.m. Loven trådte i kraft 1. januar 2015.

Formålet med ordningen er i første rekke å forenkle arbeidsgivers rapportering av ansettelsesforhold og inntektsopplysninger ved at man unngår dobbelrapportering til flere etater. Ordningen medvirker også til økt effektivitet og bedre oppgaveløsning i etatene, samt bedre tjenester fra det offentlige. For en nærmere beskrivelse av ordningen vises det til Prop. 112 L (2011–2012) kapittel 9.

A-ordningen innebærer at arbeidsgiver rapporterer ett sett med pliktige opplysninger om hver enkelt ansatt minimum en gang per måned. Arbeidsgivere som ønsker å rapportere i tilknytning til lønnskjøring, såkalt hendelsesbasert rapportering, vil likevel ha mulighet til dette. Det er oppfyllelse av opplysningsplikten som er det sentrale. Dersom arbeidsgiver har flere avlønninger per måned, kan det altså rapporteres ved hver hendelse. Dersom den opplysningspliktige har flere lønssystemer eller skal levere deler av opplysningene fra flere systemer, vil han eller hun kunne levere fra hvert system og samlet sett oppfylle opplysningsplikten.

A-opplysningsloven § 3 fastsetter hvilke opplysninger som skal rapporteres, og bestemmelsen

henviser til opplysningsplikten etter ligningsloven, skattebetalingsloven, folketrygdloven og statistikkloven, med tilhørende forskrifter. På Arbeids- og velferdsetatens område gjelder dette opplysninger som arbeidsgivere er pålagt å gi med hjemmel i folketrygdloven § 25-1 annet ledd (rapporteringsplikten til arbeidstakerregisteret) og § 25-10, jf. § 21-4 (løpende meldeplikt om arbeidsforhold og inntekt).

A-opplysningsloven § 4 første ledd slår fast at opplysningene skal rapporteres minst en gang per måned. Tredje ledd gjør unntak fra denne fristen for inn- og utmeldinger av arbeidstakere til arbeidstakerregisteret, som etter hovedregelen skal leveres innen fredag i uken etter at arbeidsforholdet tok til eller opphørte. Forskriftshjemmelen i fjerde ledd ble imidlertid ved lov 20. juni 2014 nr. 23 supplert med en bestemmelse om at det ved forskrift kan gjøres unntak fra fristen for inn- og utmeldinger til arbeidstakerregisteret, slik at rapporteringsplikten etter hovedregelen om månedlig rapportering skal gjelde også for meldinger til arbeidstakerregisteret. Dette ble bestemt ved endringsforskrift 10. juli 2014 nr. 967, se forskrift 18. august 2008 nr. 942 om arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret § 6.

I § 5 er det gitt regler om sted for levering og leveringsmåte. Hovedregelen er at opplysningene skal leveres elektronisk til den mottakssentralen som Skattedirektoratet bestemmer. A-opplysningsloven § 6 tillegger Skattedirektoratet oppgaven med å ivareta fellesfunksjoner, og bestemmer at Skattedirektoratet er ansvarlig for behandling av personopplysninger ved ivaretagelsen av fellesfunksjonene. Etter § 7 er enhver som har hatt stilling eller oppdrag knyttet til drift og forvaltning etter § 6 underlagt taushetsplikt.

A-opplysningsloven § 8 angir hvilke forvaltningsorganer som skal få tilgang til de opplysningene som blir samlet inn gjennom § 3. Disse er Arbeids- og velferdsetaten, Statistisk sentralbyrå, Skattedirektoratet, skattekontoret og skatteoppkreverne.

I § 8 første ledd slås det fast at «Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med forvaltning av, og

beregning av ytelser, og forvaltning av arbeidstakerregisteret etter folketrygdlovgevingen.»

«Forvaltning av ytelser» vil typisk være veiledning om aktuelle ytelser, innvilgelse av ytelser og kontroll av rett til ytelser.

Forsikring for små bedrifter og de andre forsikringsordningene etter folketrygdloven kapittel 8 om sykepengar må anses å sortere under «forvaltning og beregning av ytelser». Tilsvarende må også gjelde for saker om medlemskap etter folketrygdloven kapittel 2. Videre vil saksbehandling og utveksling av opplysninger mellom EØS-landenes trygdemyndigheter samt andre traktatlands trygdemyndigheter være omfattet, se folketrygdloven § 1-3.

Fjerde ledd bestemmer at tilgangen er begrenset til opplysninger som organet har hjemmel i lov til å innhente. A-ordningen innebærer dermed ingen utvidet tilgang til opplysninger.

2.2 Folketrygdloven § 25-10 om plikt til løpende rapportering om arbeidsforhold og inntekt

Folketrygdloven § 21-4 om Arbeids- og velferdsetatens rett til å innhente opplysninger for å behandle krav om ytelser og å kontrollere ytelsene, gir ikke hjemmel for å pålegge løpende opplysningsplikt om enhver (ikke-navngitt) person. For å sikre at Arbeids- og velferdsetaten får tilgang til tilstrekkelig oppdaterte og detaljerte opplysninger ved behandling av krav om ytelser og ved kontroll av ytelser, ble det ved etableringen av a-opplysningsloven vedtatt en ny § 25-10 i folketrygdloven med følgende ordlyd:

«§ 25-10 Arbeidsgivers opplysningsplikt

Departementet kan i forskrift bestemme at arbeidsgivere uoppfordret skal gi opplysninger som nevnt i § 21-4 etter reglene i a-opplysningsloven.

Departementet kan i forskrift bestemme at arbeidsgiver skal gi opplysninger om utbetalingen eller fordelene til den ansatte er for en avvikende periode.»

I Prop. 112 L (2011–2012) uttalte Finansdepartementet om bestemmelsen (punkt 9.8.4.1):

«I folketrygdlova blir det foreslått ei ny føresegn i § 25-10. Det blir her foreslått at departementet i forskrift kan gi reglar som påleggjar arbeidsgivar å markere at utbetalinga eller fordelene er for ein avvikende periode. Dette er

opplysningar som NAV har bruk for i samband med til dømes berekning av sjukepengar. Ved handsaming av ytingar treng NAV dessutan opplysningar om lovleg frávær utan løn og dato for lønsendring. I arbeidsgrupperapporten blei det lagt til grunn at folketrygdlova § 21-4 er til hinder for samanhengande rapportering av desse opplysningane. Departementet foreslår difor at det i folketrygdlova § 25-10 første ledd blir angitt at departementet i forskrift kan fastsetje at arbeidsgivarar uoppmoda skal gi opplysningar som nemnd i § 21-4 etter a-opplysningslova. Dette skal blant anna omfatte opplysningar som er rapportert med heimel i likningslova § 6-2.»

Forskrift 10. juli 2014 nr. 969 til folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt om arbeidsforhold og inntekt, pålegger arbeidsgivere og oppdragsgivere uoppfordret etter reglene i a-opplysningsloven å gi opplysninger om arbeidstakeres og oppdragstakeres arbeids- og inntektsforhold. For andre enn arbeidstakere (frilansere og andre) gjelder rapporteringsplikten bare for måneder med utbetaling, dvs. en hendelsesbasert rapportering. I forskriften er det også presisert nærmeare hvilke opplysninger rapporteringsplikten gjelder. Via en henvisning til forskriften om arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret, er arbeidsgivere blant annet pålagt å opplyse om start- og sluttdato for arbeidsforholdet, dato for siste lønnsendring og lovlig fravær uten lønn (permisjoner). Det er vidare slått fast at rapporteringspliktig inntekt skal fordeles på hver virksomhet som er registrert i Enhetsregisteret, og at arbeidsgivere kan gi opplysninger om at inntekten er oppført i en annen periode enn rapporteringsmånedens eller i en del av rapporteringsmånedens, dvs. opplysninger utover det som ligningsloven hjemler opplysningsplikt om. Som nevnt i Prop. 112 L er dette opplysninger som Arbeids- og velferdsetaten trenger i forbindelse med beregning av sykepengar og en del andre ytelser.

2.3 Innspill fra Arbeids- og velferdsdirektoratet. Høringsnotat

Arbeids- og velferdsdirektoratet har overfor Arbeids- og sosialdepartementet foreslått en lovendring som gir Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral tilgang til opplysninger i a-ordningen ved ileggelse av trekk i lønn. Direktoratet anfører til støtte for lovforslaget at oppdaterte opplysninger gitt i henhold til a-opplysningsloven vil

effektivisere og gi bedre kvalitet på saksbehandlingen i Arbeids- og velferdsetatens innkrevings-sentral.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har videre foreslått at Arbeids- og velferdsetaten skal kunne gis tilgang til opplysninger ved etatens forvaltning av ytelser som gis i medhold av andre lover enn folketrygdloven, og i forbindelse med fastsetting av underholdsbidrag etter barneloven og oppfostringsbidrag etter barnevernloven. Det vises til at de samme hensyn som ligger til grunn for tilgang til a-ordningen i forbindelse med forvaltningen av folketrygdloven, vil gjelde tilsvarende for andre lovfestede ordninger som etaten administrerer og hvor innhenting av opplysninger fra arbeidsgivere og oppdragsgivere om arbeids- og inntektsforhold er relevant.

Direktoratet har dessuten ytret ønske om at Arbeids- og velferdsetaten gis tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk. Direktoratet viser til at en klar hjemmel for tilgang til opplysninger om inntekt til utredningsformål vil gi Arbeids- og velferdsetaten et bedre datagrunnlag for å kunne beregne økonomiske konsekvenser av forslag til regelendringer, på oppdrag fra departementene. Dette gjelder særlig forslag om endringer i beregningsreglene for ulike trygdeordninger (for eksempel dagpenger, sykepenger og foreldrepenger).

Data om arbeidsforhold fra arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret er en svært sentral statistikkilde for Arbeids- og velferdsetaten. Data herfra brukes til statistikk og analyser av hvordan brukere av stønadsordninger har overgang til arbeid eller kombinerer stønad med arbeid. Direktoratet viser til at fra 2015 må data om arbeidsforhold hentes fra data innrapportert gjennom a-ordningen og at erfaringen så langt, ifølge Statistisk sentralbyrå, er at for å få tilstrekkelig datakvalitet og kunne identifisere reelle arbeidsforhold er det nødvendig å vaske dataene mot innrapporterte opplysninger om inntekt. Dette viser seg å være nødvendig for å kunne identifisere hvilke arbeidstakere som reelt sett har utført arbeid i en gitt periode.

Arbeids- og velferdsdirektoratet anbefalte endelig en lovendring som sikrer Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i forbindelse med veiledning om mulig framtidig ytelse.

På bakgrunn av innspillene fra Arbeids- og velferdsdirektoratet sendte departementet den 2. september 2015 på høring forslag om lovendringer som sikrer Arbeids- og velferdsetaten utvidet tilgang til a-ordningen.

I høringsnotatet ble det vist til at etaten i dag har tilgang til opplysninger i a-ordningen i forbindelse med forvaltningen av ytelser fra folketrygden. Departementet foreslo endringer i a-opplysningsloven slik at etatens tilgang skal omfatte alle de lovfestede ordningene etaten administrerer, det vil si barnetrygd, kontantstøtte, supplerende stønad, bidragsforskott, lønnsgarantiordningen og avtalefestet pensjon. Det samme gjelder ved vurdering av stans i utbetalinger av offentlige ytelser og barnebidrag ved barnebortføring til utlandet.

Det ble videre foreslått at tilgang til opplysninger skal gis i forbindelse med fastsettelse og innkreving av underholdsbidrag etter barneloven, oppfostringsbidrag etter barnevernloven og ektefellebidrag etter ekteskapsloven. Det ble dessuten foreslått at Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk. Den utvidede tilgangen ble foreslått lovregulert i a-opplysningsloven § 8 første ledd og folketrygdloven § 21-4, jf. § 25-10. For å sikre tilgang til opplysninger også ved forvaltningen av avtalefestet pensjon, ble det foreslått at loven om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse og afp-tilskottsloven suppleres med en hjemmel som pålegger opplysningsplikt for arbeidsgivere om arbeidsforhold og inntekt.

Ved utvikling av nye elektroniske løsninger vil Arbeids- og velferdsetaten på sikt kunne tilby en veiledning om en mulig framtidig ytelse som brukere som er innlogget på www.nav.no, kan tilbys. Slik veiledning/«simulering» bør derfor kunne tilbys ved bruk av de inntektsopplysninger som arbeidsgiver allerede har rapportert inn til a-ordningen. Betingelsen for slik simulering er at folketrygdloven § 21-4 om innhenting av opplysninger fra blant andre arbeidsgivere, suppleres med en bestemmelse om at det skal kunne innhentes opplysninger for å kontrollere om vilkårene for en ytelse *vil kunne være oppfylt*. Departementet foreslo dette.

3 Høringen

Høringen ble offentliggjort på departementets hjemmesider og fristen for merknader ble satt til 2. desember 2015. Høringsnotatet ble sendt direkte til følgende høringsinstanser:

Barne-, likestillings- og inkluderings-
departementet
Finansdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Nærings- og fiskeridepartementet

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Datatilsynet

Akademikerne
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Finans Norge
KS
Landsorganisasjonen i Norge (LO)
Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening
Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund
(NKK)
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)
Pensjonskasseforeningen
Unio
VIRKE
Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund (YS)
Økonomiforbundet

Følgende instanser hadde realitetsmerknader til
høringsforslaget:
Justis- og beredskapsdepartementet
Finansdepartementet

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Datatilsynet
Fellesordningen for AFP
Skattedirektoratet
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå

Finans Norge
KLP
Norsk Tjenestemannslag
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

Pensjonskasseforeningen

Disse har uttalt at de ikke har merknader i saken:
Helse- og omsorgsdepartementet

Norges Kemner- og kommuneøkonomers forbund
VIRKE

Landsorganisasjonen i Norge (LO) uttaler at de ikke ønsker å avgi svar på høringen.

De fleste instanser som har uttalt seg, er positive til at Arbeids- og velferdsetaten gis utvidet tilgang til opplysninger i a-ordningen. Det gjelder *Finansdepartementet, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Skattedirektoratet, Statens pensjonskasse, Statistisk sentralbyrå, Fellesordningen for AFP, Finans Norge, Kommunal Landpensjonskasse (KLP), Norsk Tjenestemannslag, Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) og Pensjonskasseforeningen.*

Pensjonskasseforeningen er i alminnelighet positiv til tiltak som letter og forenkler tillagte rapporteringsforpliktelser. For øvrig har ikke foreningen innvendinger til den foreslåtte utvidelse av anvendelsen av den informasjonen som per dags dato innrapporteres.

KLP viser til at den utvidede tilgangen vil innebære en mer effektiv saksbehandling i Arbeids- og velferdsetaten. Det vises videre til at det i tillegg vil effektivisere arbeidet for arbeidsgiverne som slipper å rapportere de samme opplysningene flere steder.

Finans Norge uttaler:

«Forslagene er i tråd med intensjonene med A-ordningen. De foreslåtte endringene vil bidra til at offentlig forvaltning og arbeidsgivere kan oppnå større effektivitetsgevinster av A-ordningen. Endringene vil bidra til økt kvalitet i offentlig forvaltning, herunder er det vesentlig at endringene kan føre til bedre statistikk, analyser og utredninger, som danne grunnlag for en kunnskapsbasert arbeids- og velferdsforvaltning.

Finans Norge mener det er positivt at man sikrer nødvendig tilgang til opplysninger fra a-

ordningen ved forvaltningen av pensjonsordningene, og støtter de foreslåtte endringene i loven om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og afp-tilskottsloven.»

Skattedirektoratet mener det er svært positivt at opplysningene fra a-ordningen blir gjenstand for utvidet bruk i etatene. I tillegg til gevinster knyttet til utvidet bruk i forvaltningen vil dette også være drivende for kvaliteten på de opplysningene som rapporteres, ved at det kobles flere konsekvenser og avhengigheter til en korrekt innrapportering. Direktoratet forutsetter imidlertid at utvidet hjemmelsgrunnlag for tilgangen til opplysningene ikke også innebærer utvidelser av opplysningsplikten. Det vises til at endringer i utformingen av a-meldingen vil forutsette selvstendige konsekvensanalyser for den enkelte utvidelse og i tett dialog med Etatenes Fellesforvaltning (EFF). *Finansdepartementet* slutter seg til Skattedirektoratets merknader.

Datatilsynet har ingen merknader til det materielle innholdet i endringen, men understreker at den utvidede tilgangen til bruk av a-ordningen forutsetter at grunnleggende krav til taushetsplikt og tilgangskontroll ivaretas på en tilfredsstillende måte. Utvidede hjemler for tilgang kan etter tilsynets mening bidra til økt risiko for uautorisert bruk og det er derfor nødvendig med klare retningslinjer for hvem som skal ha tilgang og i hvilke saker tilgang er nødvendig. For øvrig vises

det til personopplysningslovens generelle krav til den behandlingsansvarlige og den registrertes rettigheter.

Arbeids- og sosialdepartementet viser til omtalen av høringsinstansenes merknader under behandlingen av de ulike forslagene i proposisjonen.

Statens pensjonskasse anbefaler at de får tilgang til relevante opplysninger som blir rapportert inn via a-ordningen så raskt de nødvendige forutsetningene er til stede og *KLP* ber om at muligheten for tilgang for offentlige tjenestepensjonsordninger utredes. *Finans Norge* minner om behovet for at pensjonsleverandørene innen privat tjenestepensjon og offentlig tjenestepensjon (og AFP i offentlig sektor) kan motta informasjon fra a-ordningen og viser til deres høringssvar til NOU 2013: 12, samt svar på høring om forskrifter til tjenestepensjonsloven.

Arbeids- og sosialdepartementet skal bemerke at spørsmålet om tilgang til a-ordningen for pensjonsleverandørene ikke var tema i høringsnotatet som behandles i proposisjonen her. Tilgang for andre aktører enn eieretatene må vurderes av Finansdepartementet som ansvarlig for a-ordningen og a-opplysningsloven. Det vises i den forbindelse til Prop. 112 L (2011–2012) punkt 9.10.4.2 hvor Finansdepartementet uttalte at spørsmålet om tilgang for andre etater (enn eieretatene) bør utredes særskilt og med etterfølgende høring. I Prop. 42 L (2014–2015) Endringer i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon) gjentas dette.

4 Tilgang til opplysninger i a-ordningen ved innkreving av feilutbetalte ytelser og underholdsbidrag

4.1 Gjeldende rett. Forslag fra Arbeids- og velferdsdirektoratet

---

Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral er en del av Arbeids- og velferdsetaten, og har til oppgave å kreve inn fastsatt barnebidrag etter barneloven og barnevernloven samt ektefellebidrag etter ekteskapsloven, og å innkreve feilutbetalte ytelser bl.a. etter folketrygdloven § 22-15. Innkrevningen skjer etter reglene i bidragsinnkrevingsloven hvoretter Innkrevingsentralen er særnamsmann, dvs. at sentralen kan innkreve forfalt bidrag ved trekk i lønn m.m. Bidragsinnkrevingsloven § 20 gir sentralen hjemmel for å kreve at «arbeidsgiveren eller annen trekkpliktig gir opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og formuesforhold», altså en opplysningsplikt som først inntreffer etter pålegg i det enkelte tilfellet, tilsvarende folketrygdloven § 21-4.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har overfor Arbeids- og sosialdepartementet foreslått en lovendring som gir Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral tilgang til opplysninger i a-ordningen ved ileggelse av trekk i lønn. Dette under henvisning til at Innkrevingsentralens oppgaver ikke går inn under begrepet «forvaltning eller beregning av ytelser» i a-opplysningsloven § 8. I tillegg viser direktoratet til at Innkrevingsentralens oppgaver ikke dekkes av § 21-4 hvoretter opplysninger kan innhentes for å «kontrollere om vilkårene for ytelser er oppfylt».

Direktoratet anfører til støtte for lovforslaget at oppdaterte opplysninger gitt i henhold til a-opplysningsloven vil effektivisere og gi bedre kvalitet på Innkrevingsentralens saksbehandling. Det vises til at informasjon fra a-ordningen kan benyttes til beregningen som må foretas ved nedleggelse av trekk. Dermed unngår man at trekk blir nedlagt for høyt i forhold til inntekten og man vil på den måten i større grad være sikret at innkrevningen skjer innenfor dekningslovens rammer. Dette vil igjen kunne medføre færre søknader om endring av betalingsordning eller klager på trekkpålegg og derigjennom gi en effektiviserings-

gevinst. Videre vil en tilgang til a-ordningen gi et bedre grunnlag for å foreta en helhetlig vurdering av skyldners økonomiske situasjon i saker hvor det vurderes andre innkrevningstiltak, herunder utlegg i andre formuesgoder.

Direktoratet fremhever også at tilgangen vil effektivisere arbeidet for de som skal rapportere inn data, og således vil være i tråd med intensjonene med a-ordningen.

4.2 Høringsnotatet

I høringsnotatet sluttet departementet seg til direktoratets begrunnelse for forslaget til en utvidelse av etatens tilgang til a-ordningen til også å omfatte innkrevingsoppgaver. Det ble vist til at tilgang til a-ordningen i forbindelse med innkreving av feilutbetalte ytelser og innkreving av underholdsbidrag vil gi tidsbesparelse både for Innkrevingsentralen og arbeidsgiverne, noe som er intensjonen bak den nye rapporteringsordningen. Departementet foreslo derfor at a-opplysningsloven endres med sikte på dette.

4.3 Høringsinstansene

Kun *Skattedirektoratet* hadde konkrete merknader til forslaget om tilgang i tilknytning til innkrevingsoppgaver. Direktoratet uttaler:

«Det vises til at bidragsinnkrevingsloven § 20 gir innkrevingsentralen hjemmel for å kreve at «arbeidsgiveren eller annen trekkpliktig gir opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og arbeidsforhold». Det vises også til at a-ordningen vil gi et bedre grunnlag for å foreta en helhetlig vurdering av skyldners økonomiske situasjon i saker hvor det vurderes andre innkrevningstiltak, herunder utlegg i andre formuesgoder. Vi bemerker til dette at det ikke innrapporteres om formuesforhold løpende via a-ordningen. A-ordningen vil gi et bedre og

mer oppdatert bilde av inntektsforholdene, men man vil ikke få informasjon om skyldners øvrige økonomiske situasjon. Dette vil uansett ikke være noe arbeidsgiver verken kan eller vil ha informasjon om.

Av lovforslaget virker det som Arbeids og sosialdepartementet begrenser adgangen til innkrevingssentralen til kun å omfatte bidragsinnkreving. NAV Innkreving bør kunne nytte disse opplysningene til all innkreving også av feilutbetalte ytelser. Vi mener det bør fremgå klarere at tilgangen omfatter all innkreving fra NAV Innkreving. EFF er av den oppfatning at det faller innenfor formålet med økt bruk av opplysningene i ordningen, at tilgangen til opplysningene ikke begrenses til kun å omfatte bidragsinnkreving.»

4.4 Departementets vurdering og forslag

Departementet følger opp forslaget om at etatens tilgang til a-ordningen også skal omfatte innkrevingssoppgaver.

Informasjon fra a-ordningen skal benyttes til beregningen som må foretas ved nedlegging av trekk/betalingsordning. Dermed unngår man at trekk blir ilagt for høyt i forhold til brukers inntekt og man unngår å komme i konflikt med dekningslovens regler. Dette vil heve kvaliteten på Innkrevingssentralens beslutninger fordi det kan være knyttet usikkerhet til brukeroppgett informasjon. Ved tilgang til a-ordningen vil brukerne få verifisert sine opplysninger og Innkrevingssentralen vil kunne avdekke eventuelle andre inntektskilder hos bruker. Tilgang vil kunne gi kortere saksbehandlingstid, da saksbehandlere vil ha umiddelbar tilgang til opplysningene og et detaljert bilde på inntekt over tid. Sentralen trenger da ikke ta kontakt direkte med arbeidsgivere, noe som vil gi tidsbesparelse for arbeidsgiverne. I tillegg vil informasjon fra a-ordningen gi Innkrevingssentralen et bedre grunnlag til å foreta en helhetlig vurdering av skyldners økonomiske situasjon i saker hvor det vurderes andre innkrevingstiltak, herunder utlegg og tvangsdekning i andre formuesgoder.

Da innkreving av underholdsbidrag faller utenfor formuleringen «forvaltning av ytelser etter folketrygdlovgevingen», krever forslaget at a-opplysningsloven § 8 første ledd suppleres med en bestemmelse om at Arbeids- og velferdsetatens innkrevingssentral skal gis tilgang til opplysninger fra a-ordningen «i forbindelse med innkreving av underholdsbidrag etter barneloven, barnevernloven og ekteskapsloven». Hjemmelen for å kreve inntektsopplysninger fra arbeidsgiver vil følge av bidragsinnkrevingssentralens § 20, jf. a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd som bestemmer at tilgangen er begrenset til opplysninger som organet har hjemmel i lov til å innhente.

Tilbakekreving av feilutbetalt ytelse etter folketrygdloven § 22-15 antas å være omfattet av begrepet «forvaltning av ytelse». Da gjeldende lov benytter formuleringen «forvaltning og beregning av ytelse», foreslås likevel at innkreving av feilutbetalt ytelse nevnes eksplisitt i lovteksten, jf. også *Skattedirektoratets* uttalelse i den forbindelse.

Departementet er enig med Skattedirektoratet i at formuleringen i høringsnotatet kan tyde på at Arbeids- og velferdsetaten skal kunne hente opplysninger om formuesforhold i a-ordningen. Dette har naturlig nok ikke vært meningen, da formuesforhold ikke omfattes av rapporteringsplikten. Poenget er at a-ordningen gir et godt bilde av en persons samlede inntektsforhold, som sammen med andre opplysninger kaster godt lys over den samlede formuesstillingen. Dette gir bedre grunnlag for å beslutte forsvarlige innkrevingsskritt også myntet på «andre» goder.

Forutsatt at Arbeids- og velferdsetatens tilgang til a-ordningen utvides til også å gjelde forvaltning av ytelser utenfor folketrygden, se punkt 5 nedenfor, vil tilgangen, foruten å dekke innkreving av feilutbetalt ytelse etter folketrygdloven § 22-15, omfatte afp-tilskottsloven § 27, som gir folketrygdloven § 22-15 tilsvarende anvendelse, samt lover som har egne tilbakekrevingssregler med en direkte bestemmelse om at ytelsen kan kreves tilbake etter bestemmelsene i bidragsinnkrevingssentralens § 20, jf. a-opplysningsloven § 8, loven om supplerende stønad § 13, barnetrygdloven § 13 og kontantstøtteloven § 11. Opplysningsplikten for arbeidsgivere i bidragsinnkrevingssentralens § 20 vil da som nevnt gjelde.

5 Utvidet tilgang til opplysninger i forbindelse med forvaltning av lovfestede ordninger som helt eller delvis administreres av Arbeids- og velferdsetaten

5.1 Gjeldende rett. Forslag fra Arbeids- og velferdsdirektoratet

I tillegg til folketrygdloven forvalter Arbeids- og velferdsetaten hele eller deler av en rekke andre lover. Nedenfor nevnes de viktigste lovene, hvor etter det vil være aktuelt å innhente opplysninger fra arbeidsgivere om arbeidsforhold og inntekt. Bestemmelser om plikt for arbeidsgiver til å gi opplysninger angis i parantes:

- Lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. (§ 5 andre ledd)
- Lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (fastsettelse av underholdsbidrag) (§ 70 sjuende ledd)
- Lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott
- (§ 9 fjerde ledd som gir folketrygdloven § 21-4 tilsvarende anvendelse)
- Lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap (ingen hjemmel for opplysningsplikt)
- Lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (foreldres underholdsplikt) (§ 9-2 siste ledd)
- Lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre (§ 17 som gir folketrygdloven § 21-4 tilsvarende anvendelse)
- Lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd (§ 16 som gir folketrygdloven § 21-4 tilsvarende anvendelse)
- Lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerende stønad til personar med butid i Noreg (§ 19 andre ledd)
- Lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven) (ingen bestemmelse om arbeidsgivers plikt til å gi opplysninger i loven, menplikten følger av vedtektene § 5-2, gitt i medhold av loven § 19)
- Lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse (ingen hjemmel for opplysningsplikt)
- Lov 6. juni 2014 nr. 19 om stans i utbetalinga av offentlege ytingar og barnebidrag når ein av foreldra har bortført eit barn til utlandet (§ 8)

Begrepet «folketrygdlovgivningen» som avgrensning mot Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i den gjeldende a-ordningen, har sin bakgrunn i arbeidsgrupperapporten som ligger til grunn for a-opplysningsloven, hvor hovedpoenget var at tilgang til a-ordningen skulle erstatte innhenting av opplysninger via skjema for inntekts- og skatteopplysninger til Arbeids- og velferdsetaten, som benyttes ved behandling av krav om sykepenger, foreldrepenger mv. etter folketrygdloven. Bortsett fra dagpenger (folketrygdloven kapittel 4), ble ingen andre stønadsordninger omtalt i arbeidsgrupperapporten. Heller ikke i Prop. 112 L (2011–2012) ble det drøftet tilgang i forbindelse med forvaltning av ytelser utenfor folketrygden. Det ble imidlertid antydnet i proposisjonen at en utvidelse av tilgangen til opplysninger som ikke ligger innenfor de kategoriene av opplysninger som er nevnt i § 8, bør være emne for lovendring.

Departementet legger etter dette til grunn at «folketrygdlovgivningen» er synonymt med «folketrygdloven» i forhold til Arbeids- og velferdsetatens tilgang til a-ordningen i dag.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har i tillegg til forslaget som gjelder innkreving, ytret ønske om at etaten skal kunne gis tilgang til opplysninger ved etatens forvaltning av ytelser som gis i medhold av andre lover enn folketrygdloven, og i forbindelse med fastsetting av underholdsbidrag etter barneloven og barnevernloven. Det vises til at de samme hensyn som ligger til grunn for tilgang til a-ordningen i forbindelse med forvaltningen av folketrygdloven, vil gjelde tilsvarende for andre lovfestede ordninger som etaten administrerer og hvor innhenting av opplysninger fra arbeidsgivere og oppdragsgivere om arbeids- og inntektsforhold er relevant.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har også foreslått at folketrygdloven og a-opplysningsloven endres for å sikre etaten tilgang til inntektsopplysninger for utrednings- og statistikkformål. Direktoratet viser til at samfunnsoppdraget til Arbeids-

og velferdsetaten blant annet innebærer å utarbeide løpende statistikk og gjennomføre utredninger. I dette arbeidet er ofte opplysninger om personers inntekter en viktig faktor for å sikre god kvalitet. Etaten har i dag ingen klar hjemmel for innhenting av disse opplysningene selv om det er forutsatt at i andre regelverk (for eksempel ligningsloven) at etaten skal ha tilgang til disse opplysningene.

5.2 Høringsnotatet

5.2.1 Stønadsordninger som Arbeids- og velferdsetaten forvalter. Fastsetting av underholdsbidrag, oppfostringsbidrag og ektefellebidrag

I høringsnotatet foreslo departementet at a-opplysningsloven suppleres slik at Arbeids- og velferdsetaten gis tilgang til opplysninger i forbindelse med forvaltning og beregning av ytelser etter folketrygdloven og andre lover hvor etaten er tillagt oppgaver, samt ved fastsetting av underholdsbidrag etter barneloven, oppfostringsbidrag etter barnevernloven og ektefellebidrag etter ekteskapsloven.

I høringsnotatet blir det vist til at sanntidsinformasjon om brukernes arbeids- og inntektsforhold er viktig for å ta stilling til om vilkårene for mange av ytelsene fra folketrygden og andre stønadsordninger er oppfylt, beregne størrelsen på aktuelle ytelser, samt å kontrollere om brukeren fortsatt har rett til ytelsen. Mest mulig oppdatert informasjon vil redusere risikoen for forlenget saksbehandling og feilutbetalinger. Det vises i notatet til redegjørelsen i Prop. 48 L (2013–2014) Endringer i folketrygdloven og i skattelovgivningen mv. (tilpasning til a-ordningen) punkt 2.2.1.

Det ble videre vist til at foreldrenes inntekt er utgangspunktet for utmåling av bidraget ved offentlig fastsettelse av underholdsbidrag etter barneloven. Det er derfor viktig å ha så oppdaterte opplysninger om inntekt som mulig. Det samme gjelder der et barn er plassert utenfor hjemmet etter et vedtak etter barnevernloven, og barnevernet krever at det blir fastsatt oppfostringsbidrag.

I høringsnotatet vises det til at lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap (fastsettelse av ektefellebidrag) ikke har hjemmel for innhenting av opplysninger fra arbeidsgivere, noe som er en forutsetning for tilgang til a-ordningen. For å sikre så oppdaterte opplysninger om inntekt som mulig også ved fastsettelse av ektefellebidrag, foreslo departementet at ekteskapsloven § 83 endres slik

at barneloven § 70 siste ledd om innhenting av opplysninger skal gjelde tilsvarende ved fastsettelse av bidraget.

I høringsnotatet var det inntatt et særskilt punkt om avtalefestet pensjon, hvor det uttales:

«Lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse administreres av Arbeids- og velferdsetaten for så vidt gjelder tilståelse og utbetaling av pensjoner, se loven § 5. Når det gjelder avtalefestet pensjon i privat sektor, er avgjørelsesmyndigheten delt mellom Arbeids- og velferdsetaten og Fellesordningen, jf. lov 9. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven) § 17. Oppgavene til Fellesordningen er hovedsakelig å vurdere spørsmålet om den enkelte arbeidstaker fyller de individuelle vilkårene for pensjon, det vil si om de har arbeidet i en bedrift som er tilknyttet en AFP-avtale i den tid som kreves etter avtalen og dessuten ikke har mottatt offentlig avtalefestet pensjon mv. Arbeids- og velferdsetaten avgjør andre spørsmål om retten til pensjon og kompensasjonstillegg. Dette omfatter beregning av AFP både etter gamle og nye regler, kontroll med at vilkårene for fleksibel alderspensjon er oppfylt og tas ut samtidig med ny AFP (lovforslaget § 5 bokstav b), kontroll med vilkåret om at ny AFP ikke gis til personer som har mottatt uførepensjon etter fylte 62 år. Arbeids- og velferdsetatene foretar utbetaling av pensjon og kompensasjonstillegg.

Loven om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse med tilhørende forskrift gir hjemmel for at *mottakerne selv* må dokumentere opplysninger om inntekt etc.

Afp-tilskottsloven har heller ingen direkte hjemmel som pålegger arbeidsgivere opplysningsplikt, men de er pålagt en slik plikt i vedtektene til ordningen (§ 5-2) gitt i medhold av loven § 19.

Arbeids- og velferdsdirektoratet mener det er behov for hjemmel til å innhente opplysninger fra a-ordningen ved behandlingen av saker både AFP i offentlig sektor og AFP i privat sektor, hovedsakelig avtalefestet pensjon med virkningstidspunkt før 1.1.2011, dvs. etter gammel ordning (AFP-tilskottsloven kapittel 4).

Det er først og fremst i behandlingen av etteroppgjøret av AFP at Arbeids- og velferdsetaten trenger opplysninger om inntekt, men også ved prøving av om vilkårene for pensjon er oppfylt vil det være hensiktsmessig å

benytte a-ordningen. Direktoratet viser i denne forbindelse til at avviklingen av det tidligere systemet med lønns- og trekkoppgaver skaper utfordringer når det gjelder å dokumentere inntekt før og etter uttak/oppheving. Opplysningsbehovet vil kunne bli dekket ved å benytte opplysninger i a-ordningen rapportert av arbeidsgiver.

Ved innvilgelse av avtalefestet pensjon er det behov for opplysninger om den årlige inntekten til ektefelle og person som er likestilt med ektefelle etter folketrygdloven § 1-5, for å avgjøre om grunnpensjonen etter afp-ordningene skal beregnes med 100 prosent eller 85 prosent av G. Det samme gjelder person som pensjonisten har levd sammen med i 12 av de siste 18 månedene.

Ved vurdering av rett til ektefelle tillegg for ektefelle over 60 år er opplysninger om ektefelles inntekt nødvendig. I utgangspunktet er det også i disse tilfellene pensjonisten selv som etter loven må dokumentere opplysninger om ektefelles/samboers inntekt. I noen tilfeller kan det være tvil om de oppgitte opplysningene om ektefelles/samboers inntekt er korrekte eller om pensjonisten har forstått hvilke opplysninger som skal oppgis. Det ville gi en enklere og mer effektiv saksbehandling om opplysningene fra pensjonisten i slike tilfeller kunne suppleres med opplysninger fra a-ordningen.

Departementet viser til dette. For å sikre tilgang til opplysninger fra a-ordningen ved forvaltningen av pensjonsordningene, foreslås at loven om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og afp-tilskottsloven suppleres med en hjemmel som pålegger arbeidsgiver å gi nødvendige opplysninger til Arbeids- og velferdsetaten. Opplysningene skal gis uten godtgjørelse og uten hinder av eventuell taushetsplikt.»

5.2.2 Arbeids- og velferdsetatens rett til å innhente opplysninger i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk

Utredning

I høringsnotatet ble det vist til at en klar hjemmel for tilgang til opplysninger om inntekt til utredningsformål vil gi Arbeids- og velferdsetaten et bedre datagrunnlag for å kunne beregne økonomiske konsekvenser av forslag til regelendringer, på oppdrag fra departementene. Dette gjelder særlig forslag om endringer i beregningsreglene for ulike trygdeordninger (for eksempel dagpen-

ger, sykepenger og foreldrepenger). Etaten har i dag ikke en egen hjemmel om tilgang til opplysninger om lønnsinntekt blant brukerne, og kan derfor i liten grad foreta beregninger på en enkel måte knyttet til dette. Dette gjelder for eksempel forslag om endringer i hvilken tidsperiode som skal legges til grunn ved beregning av tidligere inntekt, hvilke inntektskrav som skal gjelde osv. Det er i likningsloven § 13-3 nr. 2 lagt til grunn at taushetsplikten ikke er til hinder for at inntektsopplysningen gis til offentlig myndighet som har bruk for dem i sitt arbeid med trygder. I forarbeidene til likningsloven § 13-3 heter det som begrunnelse for unntaket at

«Ligningsmyndighetene sitter ofte inne med opplysninger som kunne bidra til riktigere forvaltning av mange ordninger med offentlige tilskudd og bidrag. Den nære sammenheng det ofte er mellom skattesystemet og trygdeordninger eller offentlige tilskudd eller bidrag til skattyterne, tilsier at taushetsplikten ikke bør hindre at opplysninger som legges til grunn for skatteligningen også brukes for å vurdere skattyternes rett til utbetaling av offentlige midler. De formål som er angitt under nr. 2 a antas også å omfatte f.eks. departementets arbeid med lovgivningsspørsmål på de nevnte områder.»

En særskilt hjemmel for Arbeids- og velferdsetaten til å innhente og bruke inntektsopplysninger til utredningsformål vil sikre at etaten på en enkel måte får tilgang til de opplysningene det allerede er forutsatt at de skal ha tilgang til.

Statistikk

I høringsnotatet slås det fast at data om arbeidsforhold fra arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret er en svært sentral statistikkilde for Arbeids- og velferdsetaten. Data herfra brukes til statistikk og analyser av hvordan brukere av stønadsordninger har overgang til arbeid eller kombinerer stønad med arbeid. Det er sentralt for etaten å ha data av best mulig kvalitet om dette, for å få nærmere informasjon om virkningen av stønadsordningene og i hvilken grad man lykkes med sitt samfunnsoppdrag.

Fra 2015 må data om arbeidsforhold hentes fra data innrapportert gjennom a-ordningen. Erfaringen så langt, ifølge Statistisk sentralbyrå, er at for å få tilstrekkelig datakvalitet og kunne identifisere reelle arbeidsforhold er det nødvendig å vaske dataene mot innrapporterte opplysninger om inn-

tekt. Dette viser seg å være nødvendig for å kunne identifisere hvilke arbeidstakere som reelt sett har utført arbeid i en gitt periode.

Data om arbeidsforhold brukes i dag av Arbeids- og velferdsetaten i mange ulike sammenhenger:

- I analyser av hvor mange stønadsmottakere som kombinerer arbeid og trygd, blant annet for alderspensjonister, uføretrygdede, mottakere av arbeidsavklaringspenger, overgangsstønad med mer.
- I statistikk og analyser av overganger fra ulike trygdeordninger eller arbeidsledighet til arbeid.
- I analyser av sysselsettingseffekter av regelendringer og reformer, for eksempel pensjonsreformen, uførereformen og regelendringer for kontantstøtte og overgangsstønad.
- Ved publisering av sykefraværstatistikk, der data om arbeidsforhold inngår i sykefraværsprosenten.
- Ved analyser av sykefravær på personnivå.
- Ved at etaten tilbyr sykefraværstatistikk per bedrift i løsningen «IA-web».
- Ved at etaten tilbyr statistikk om sykmeldingspraksis til leger i løsningen «Tilbakemelding til sykmeldere».

I høringsnotatet ble det vist til at sviktende kvalitet eller manglende data om reelle arbeidsforhold vil kunne medføre at de nevnte analysene ikke kan gjennomføres eller vil få klart svakere kvalitet enn tidligere.

Endring i folketrygdloven § 21-4 og a-opplysningsloven § 8

På bakgrunn av dette foreslo departementet at folketrygdloven § 21-4 endres slik at Arbeids- og velferdsetaten får en uttrykkelig hjemmel til å innhente opplysninger fra arbeidsgiver og tidligere arbeidsgiver i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk. Da etatens behov for å bruke opplysninger fra a-ordningen til utrednings- og statistikkformål ikke er begrenset til ytelser fra folketrygden, ble det foreslått at hjemmelen om opplysningsinnhenting blir gitt anvendelse på alle områder som etaten administrerer. Det ble ansett mest hensiktsmessig å samle tilgangen til opplysningene i en hjemmel i stedet for å lovfeste retten i alle (stønads)lovene som etaten administrerer.

Arbeidsgivere rapporterer i dag inn løpende opplysninger om inntekt for arbeidstakere til a-ordningen med hjemmel i folketrygdloven § 25-10, jf. § 21-4 og ligningsloven § 5-2. Departementet

foreslo derfor at a-opplysningsloven § 8 endres for å gi den ønskede tilgangen. Det ble i høringsnotatet vist til at forslaget ikke medfører økt rapporteringsplikt for arbeidsgiverne og at forslaget er i tråd med formålet med a-ordningen om økt effektivitet og bedre oppgaveløsning i etatene. (jf. Prop. 48 L (2013–2014) s. 6).

5.3 Høringsinstansene

Flere høringsinstanser har merknader til utformingen av forslaget om etablering av en opplysningspliktbestemmelse i afp-tilskottsloven.

Fellesordningen for AFP uttaler bl.a.:

«Vi ønsker å gjøre departementet oppmerksom på at gammel AFP er under avvikling fordi siste utbetaling fra denne ordningen er i desember 2015. Siste aktivitet i denne ordningen blir da etteroppgjøret i 2016.

Departementet opplyser videre at det ved innvilgelse av AFP er behov for opplysninger om den årlige inntekten til ektefelle, tidligere ektefelle og person som likestilles med ektefelle.

Vi forstår ikke at dette kan gjelde for AFP i privat sektor med vedtak med virkning etter 1.1.2011, altså ny AFP. Ny AFP er et påslag på folketrygden og kan ikke tas ut uten at alderspensjon fra folketrygden tas ut samtidig. Vi forstår at disse opplysningene kan være nødvendige for vedtaket om alderspensjon fra folketrygden men er det da nødvendig å hjemle dette i afp-tilskottsloven når det kan hjemles i Folketrygdloven»

Også *Næringslivets hovedorganisasjon (NHO)* påpeker at AFP etter gamle regler har siste utbetaling i desember 2015, hvilket innebærer at ytelsen etter dette ikke lenger eksisterer.

Arbeids- og velferdsdirektoratet hadde følgende merknader til forslaget om endringer i afp-tilskottsloven:

«Det er også kommentert at hjemmelen til å innhente opplysninger om arbeids- og inntektsforhold for arbeidstaker/pensjonist og dennes ektefelle/samboer ikke bør omfatte AFP i privat sektor. Høringsinstansene peker på NAV ikke har behov for disse opplysningene for å behandle søknader om ny AFP i privat sektor. Vi er enig i at dette. Det er imidlertid behov for opplysninger om arbeids- og inntektsforhold ved behandlingen av AFP i privat sektor etter gam-

mel ordning (med virkningstidspunkt før 1. januar 2011). Siste år med løpende utbetaling av AFP etter gammel ordning er 2015 og siste etteroppgjør foretas i 2016. Det gjenstår altså å behandle det siste etteroppgjøret for AFP etter gammel ordning.

Avhengig av om lovhjemmelen kommer i tide til behandlingen av etteroppgjøret i 2016 vil det kunne lette arbeidet med dette om vi får hjemmel til å innhente opplysninger direkte fra arbeidsgiver. I dag har vi kun hjemmel til å be om det fra arbeidstakeren/pensjonisten. Da etteroppgjøret vanligvis kjøres i oktober/november og det kan ta lang tid å ferdigbehandle alle sakene vil NAV kunne ha nytte av at en slik lovhjemmel også omfatter AFP etter gammel ordning i privat sektor. Et alternativ er å legge bestemmelsen for AFP i privat sektor som en ny § 16a i AFP-tilskottsloven kapittel 4. Den vil da bare omfatte AFP etter gammel ordning (med virkning før 1.1.2011). Hvis hjemmelen plasseres i § 17 nytt tredje ledd vil den etter sin ordlyd bare gi hjemmel til å forvalte og beregne avtalefestet pensjon. Den vil etter det vi kan se ikke gi hjemmel til å innhente opplysninger om ektefelle/samboers forhold for behandlingene av alderspensjon, slik det erpekt på i høringsuttalelsen fra FO. Det kan eventuelt presiseres i forarbeidene at adgangen til å innhente opplysninger gjelder AFP etter gammel ordning.»

Pensjonskasseforeningen uttaler:

«I høringsnotatets innledning presiseres det at forslaget ikke skal medføre økt rapporteringsplikt for arbeidsgiverne. Dette synes ikke å harmonere med skisserte endringer i lov om AFP for medlemmer av Statens pensjonskasse og lov om AFP-tilskudd. Etter forslaget synes nåværende og tidligere arbeidsgivere å få en utvidet materiell rapporteringsplikt. Adgangen til informasjonstilgang inkluderer «opplysninger om nåværende og tidligere ektefelle, person som er likestilt med ektefelle etter folketrygdloven § 1-5 og person som pensjonisten har levd sammen med i 12 av de siste 18 månedene», og det synes forutsatt at arbeidsgivere skal fremlegge slike. Dette relateres til opplysninger som arbeidsgiver ikke besitter som sådan, og som det ikke nødvendigvis er uproblematisk å innhente. Plikten til å fremskaffe slik informasjon bør eksklusivt tillegges mottager av ytelsen.»

Skattedirektoratet er også av den oppfatning at lovforslaget og merknadene til forslaget tyder på at arbeidsgivere blir pålagt en løpende plikt til å rapportere om inntektsforholdene til de ansattes ektefeller og samboere. Det samme gjelder *Fellesordningen for AFP*.

Justis- og beredskapsdepartementet mener det bør vurderes å presisere hva slags opplysninger som skal kunne innhentes ved forvaltningen av avtalefestet pensjon. Det uttales:

«I forslaget til nytt § 17 tredje ledd i AFP-tilskottsloven og nytt § 5 andre ledd i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse står det at Arbeids- og velferdsetaten har rett til å innhente fra arbeidsgiver og tidligere arbeidsgiver de opplysninger som «er nødvendige for å forvalte og beregne avtalefestet pensjon». Siden dette er opplysninger som skal kunne innhentes uten hinder av taushetsplikt, bør det vurderes om det kan sies noe nærmere i lovteksten om hva slags opplysninger dette vil være.»

Arbeids- og velferdsdirektoratet viser til at NAV Lønnsgaranti er en del av Arbeids- og velferdsetaten og administrerer lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. (lønnsgarantiloven). Direktoratet mener de foreslåtte endringene hjemler tilgang til opplysninger fra a-ordningen for NAV Lønnsgaranti, men at dette bør klargjøres i forarbeidene.

Arbeids- og velferdsdirektoratet ønsker dessuten at endringene i a-opplysningsloven også skal gi direktoratet tilgang til data om kvalifiseringsstønad, og gir uttrykk for følgende:

«I dag bruker direktoratet § 8 i lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen til å hente inn månedlige opplysninger fra hvert enkelt NAV-kontor om kvalifiseringsprogrammet. Dette skjer på basis av at departementet delegerte slik myndighet etter § 8 første ledd bokstav a, b og c og annet ledd til direktoratet i brev av 22. mars 2011 (Arbeidsdepartementets ref. 200900281-/AM).

I rollen som fagdirektorat for kommunale tjenester og levekårsområdet står det i Prop. 1 S og i tildelingsbrevet at «Direktoratet skal styrke sitt fagansvar gjennom å videreutvikle og formidle statistikk, indikatorer, kunnskap og forskning om fattigdom, sosial eksklusjon og levekår for sosialt og økonomisk vanskeligstilte». I omtalen av KVP står det at: «Direktoratet skal vurdere behov for eventuelle endringer

i regelverk eller annen oppfølging i programmet som følge av effektevaluering, rapportering og landsomfattende tilsyn». Ved å få tilgang til disse dataene kan direktoratet ivareta sin rolle som fagdirektorat på en bedre måte.

Kvalifiseringsstønad er skattepliktig og pensjonsgivende, og kommunene rapporterer følgelig inn kvalifiseringsstønad månedlig på fødselsnummernivå i a-ordningen.

Direktoratet ønsker å bruke data om kvalifiseringsstønad fra a-ordningen for å ivareta sin rolle som fagdirektorat for kommunale tjenester og for å produsere og publisere statistikk. Dette kan ha en rekke positive effekter når det gjelder datakvalitet og ressursbruk:

- Direktoratet kan følge kvalifiseringsprogrammet tett og med bedre datakvalitet fra måned til måned og gi bl.a. departementet, NAV-kontorene og fylkesmennene tall
- Direktoratet vil få muligheter til å kople individdata om kvalifiseringsprogrammet fra a-ordningen mot andre registerdata og lage overgangsstatistikk, for eksempel fra kvalifiseringsprogram til arbeid eller statlige ytelser. I tillegg kan direktoratet fremskaffe mer detaljert informasjon om alder, kjønn, landbakgrunn og andre kjennetegn ved deltakerne
- Eksisterende rapporterings- og registreringsrutiner kan på sikt forenkles. Det vil frigjøre ressurser til oppfølging av brukerne ved NAV-kontorene, og er i samsvar med regjeringens og kommunesektorens ønsker om forenkling, fjerning av tidstyver og gjenbruk av data
- Direktoratet kan lage indikatorer med kvalifiseringsprogramtall i NAV-kontorenes månedlige målekort. Dermed vil man kunne synliggjøre den kommunale delen av NAV-kontoret og gi bedre grunnlag for lokal styring. Dette er i samsvar med anbefalingene i sluttrapporten fra NAV-ekspertgruppen (side 219 om automatisk datafangst)¹

Vi er usikre på om lovforslaget slik det er formulert gir hjemmel for dette. Det kan reises spørsmål om KVP er inkludert i «*de områdene etaten administrerer*» slik forslaget til endring i A-opplysningslovens § 8 lyder. Vi mener det er behov for en egen lovhjemmel slik at Arbeids- og velferdsdirektoratet kan utøve sin direktoratsfunksjon på en tilfredsstillende måte.

Dagens system med egen databehandleravtale for KOSTRA-data gir et for begrenset materiale til å lage gode styrings- og analysedata. Vi ber derfor om at hjemmel for bruk av A-ordningsdata blir tatt inn som en forutsetning i forarbeidene, eventuelt at lovteksten justeres, for eksempel slik at § 8 kan benytte begrepet «*hvor oppgaver er lagt til Arbeids- og velferdsetaten*» e.l.»

Arbeids- og velferdsdirektoratet og Statistisk sentralbyrå var de eneste instansene som hadde kommentarer knyttet til forslaget om gi Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i a-ordningen til statistikkformål. *Arbeids- og velferdsdirektoratet* mener at den foreslåtte utvidelse av tilgang til opplysninger i a-ordningen til statistikkformål også må gjelde i forhold til å utrede kvaliteten i Aa-registeret, og uttaler:

«I høringsnotatet foreslås det at folketrygdloven og a-opplysningsloven endres for å sikre etaten tilgang til inntektsopplysninger for utrednings- og statistikkformål, jf. punkt 2.2.2.3. I punkt 5 beskrives Aa-registeret som en svært sentral statistikkilde for NAV. Data fra registeret brukes til statistikk og analyser av hvordan brukere av stønadsordninger har overgang til arbeid eller kombinerer stønad med arbeid. Det er sentralt for etaten å ha data av best mulig kvalitet om dette for å få nærmere informasjon om virkningen av stønadsordningene og i hvilken grad man lykkes med sitt samfunnsoppdrag. For å få tilstrekkelig datakvalitet og kunne identifisere reelle arbeidsforhold er det nødvendig å vaske dataene mot innrapporterte opplysninger om inntekt. Dette vil lettere kunne oppnås ved at etaten gis tilgang til inntektsopplysninger fra a-ordningen til statistikkformål.

For at Aa-registeret skal være et pålitelig fellesregister/grunndataregister, så er det helt avgjørende at kvaliteten er og oppleves som god. NAV Aa-registeret ser klare kvalitetsgevinster ved å kunne vaske våre registerdata opp mot inntektsopplysninger fra a-ordningen. Vi mener følgelig at foreslått utvidelse av tilgang til opplysninger i a-ordningen til utredning og statistikkformål også må gjelde i forhold til å utrede kvaliteten i Aa-registeret. God kvalitet i Aa-registeret er også viktig for å avdekke misbruk av bla ytelser etter folketrygdloven.»

¹ <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/ekspertgruppens-forslag-til-et-bedre-nav/id2404844>

Statistisk sentralbyrå gir uttrykk for følgende:

«I høringsdokumentet er det spesielt nevnt at NAV har behov for inntektsdata for alle arbeidsforhold i utarbeidelse av statistikk og analyser. Statistikk og analyser er viktig både for å se effekter av ordninger og tiltak NAV forvalter, samt for planlegging av slike framover. Mange av tiltakene vil ha som målsetting at personer blir værende eller kommer i arbeid. Statistisk sentralbyrås erfaring med data fra a-ordningen, er at inntektsdata er viktige for å avgjøre om et meldt arbeidsforhold faktisk er aktivt eller ikke.

Statistisk sentralbyrå støtter derfor forslaget om (at) NAV gis tilgang til inntektsdata for alle arbeidsforhold for statistikk- og analyseformål.»

5.4 Departementets vurdering og forslag

Departementet foreslår i samsvar med høringsnotatet at a-opplysningsloven § 8 første ledd endres slik at Arbeids- og velferdsetaten gis tilgang til opplysninger i forbindelse med forvaltning og beregning av ytelser etter folketrygdloven og andre lover hvor etaten er tillagt oppgaver, samt ved fastsetting av underholdsbidrag etter barneloven, oppfostringsbidrag etter barnevernloven og ektefellebidrag etter ekteskapsloven. Forslaget til lovendring sikrer også Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger ved forvaltning av lønnsgarantiordningen, som dekker utestående lønnskrav mv. ved arbeidsgivers konkurs. Det vises til a-opplysningsloven § 8 første ledd første punktum i lovforslaget.

I samsvar med høringsnotatet foreslås at § 8 første ledd suppleres med et nytt andre punktum som sikrer Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i a-ordningen i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk på de områdene etaten administrerer.

Arbeids- og velferdsetatens tilgang for egen statistikkproduksjon er ikke ment å erstatte Statistisk Sentralbyrås rolle som det sentrale organ for utarbeidning og spredning av offisiell statistikk, jf. statistikkloven § 3-1. Behovet for en bestemmelse som sikrer Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger for produksjon av statistikk, er delvis en konsekvens av innføringen av a-ordningen, hvoretter SSB ikke som tidligere kan formidle inntektsdata til Arbeids- og velferdsetaten for bedret statistikkproduksjon som de to etatene samarbei-

det om (bl.a. sykefraværstatistikk), som følge av at Arbeids- og velferdsetaten ikke har lovlig tilgang til opplysninger fra a-ordningen. En hjemmel for tilgang til a-ordningen vil derfor heller ikke innebære en parallell produksjon av statistikk.

Det vises til lovforslaget.

Departementet følger videre opp forslaget fra Arbeids- og velferdsdirektoratet om å gi Arbeids- og velferdsdirektoratet tilgang til data om kvalifiseringsstønad rapportert inn til a-ordningen av kommunen, jf. ligningsloven § 5-2, for å ivareta sin rolle som fagdirektorat på en bedre måte. Det vises til direktoratets redegjørelse for bakgrunnen for ønsket om å få slik tilgang i punkt 5.3 foran.

Kvalifiseringsstønad etter sosialtjenesteloven administreres ikke av Arbeids- og velferdsetaten, men direktoratet er ved departementets vedtak 22. mars 2011 delegert visse oppgaver etter sosialtjenesteloven § 8, herunder ansvar for å tolke regelverket om kvalifiseringsprogrammet og veilede i dette, samt bidra til regelverksutvikling. Arbeids- og velferdsdirektoratet har etter delegeringsvedtaket rett til å kreve at kommunen gir de opplysninger og meldinger som er nødvendig for å utføre oppgavene etter loven, jf. sosialtjenesteloven § 8 andre ledd.

Departementet foreslår at a-opplysningsloven § 8 første ledd suppleres med et nytt tredje punktum hvoretter Arbeids- og velferdsdirektoratet skal ha tilgang til opplysninger i a-ordningen i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk om den kvalifiseringsstønaden etter sosialtjenesteloven. Det vises til lovforslaget.

Tilgang til a-ordningen ved fastsetting av ektefellebidrag, krever at ekteskapsloven utstyres med en bestemmelse som pålegger arbeidsgivere opplysningsplikt, jf. a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd. Departementet følger opp høringsnotatets forslag om at det i ekteskapsloven § 83 inntas en bestemmelse som innebærer at arbeidsgivers opplysningsplikt etter barneloven § 70 siste ledd skal gjelde tilsvarende ved fastsettelse av bidraget. Det vises til lovforslaget.

For å sikre tilgang til opplysninger om arbeidsforhold og inntekt fra a-ordningen ved forvaltningen av avtalefestet pensjon, foreslås i tråd med høringsnotatet at loven om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og afp-tilskottsloven suppleres med en hjemmel som pålegger arbeidsgivere og tidligere arbeidsgivere å gi nødvendige opplysninger til Arbeids- og velferdsetaten.

Som Arbeids- og velferdsdirektoratet redegjør for, er det kun opplysninger om arbeids- og inn-

tektsforhold ved behandlingen av AFP etter gammel ordning (med virkningstidspunkt før 1. januar 2011) det er behov for når det gjelder AFP i privat sektor. Siste år med løpende utbetaling av AFP etter gammel ordning er 2015 og siste etteroppgjør foretas i 2016. Det gjenstår altså å behandle det siste etteroppgjøret for AFP etter gammel ordning. Da etteroppgjøret vanligvis kjøres i oktober/november og det kan ta lang tid å ferdigbehandle alle sakene, vil Arbeids- og velferdsetaten kunne ha nytte av en slik lovhjemmel, og departementet foreslår dette.

I høringsnotatet ble det foreslått å ta inn bestemmelser om innhenting av opplysninger i afp-tilskottsloven § 17 som nytt tredje ledd. Da § 17 om avgjørelsesmyndighet mv. har bestemmelser som gjelder både gammel og ny afp, foreslår departementet at bestemmelsen om innhenting av opplysninger tas inn som ny § 16 a i afp-tilskottsloven kapittel 4 Overgangsordning – avtalefestet pensjon etter gamle regler.

Departementet foreslår videre at høringsnotatets forslag til § 5 nytt andre ledd i lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse følges opp.

Arbeids- og sosialdepartementet har merket seg at *Justis- og beredskapsdepartementet* mener det bør vurderes om det kan sies noe nærmere i lovteksten om hva slags opplysninger som «er nødvendige for å forvalte og beregne avtalefestet pensjon». D e p a r t e m e n t e t er enig i dette og foreslår at det presiseres i lovteksten at det kun er opplysninger om arbeids- og inntektsforhold som skal kunne innhentes. Dette korresponderer med hvilke opplysninger som er rapporteringspliktig til a-ordningen på Arbeids- og velferdsetatens område, jf. a-opplysningsloven § 1, jf. § 3 første ledd bokstav b og a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd som stiller krav til lovhjemmel for å få tilgang til de aktuelle opplysningene.

Når det gjelder uttalelsene fra *Skattedirektoratet* og *Pensjonskasseforeningen* om at de skisserte forslagene til endringer i afp-tilskottsloven og loven om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse synes å medføre en utvidet materiell rapporteringsplikt for arbeidsgivere, skal departementet bemerke at når Arbeids- og velferdsetaten har behov for opplysninger om arbeidstakerens/pensjonistens ektefelle, kan de ta i bruk de opplysningene som *ektefellens arbeidsgiver* har rapportert inn. Forslaget medfører dermed ingen endring i plikten til å rapportere, kun i bruken av opplysningene. Departementet kan ikke se at den foreslåtte lovteksten pålegger arbeidsgiver å gi opplysninger om ektefellen til

den arbeidstakeren som arbeidsgiveren skal innrapportere på. For ytterligere å tydeliggjøre dette er tredje punktum i § 5 nytt andre ledd i loven om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og afp-tilskottsloven § 16 a tredje punktum, endret slik at «Den som» erstattes med «De som» Det vises til lovforslaget.

Til *Fellesordningens* spørsmål om det er nødvendig å hjemle bestemmelser om innhenting av opplysninger til bruk for vedtak om alderspensjon fra folketrygden i afp-tilskottsloven, skal det påpekes at verken afp-tilskottsloven § 17 nytt tredje ledd i høringsnotatets forslag eller ny § 16 a vil kunne benyttes til å beregne alderspensjon. Hjemmel for innhenting av opplysninger til beregning av alderspensjon har Arbeids- og velferdsetaten i folketrygdloven § 21-4.

Departementet følger dessuten opp forslaget om å supplere folketrygdloven § 21-4 første ledd med et nytt fjerde punktum slik at Arbeids- og velferdsetaten får en uttrykkelig hjemmel til å innhente opplysninger fra arbeidsgiver og tidligere arbeidsgiver i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk, jf. kravet i a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd om at tilgang til a-ordningen er begrenset til å gjelde opplysninger som organet har hjemmel i lov til å innhente.

Da etatens behov for å bruke opplysninger fra a-ordningen til utrednings- og statistikkformål ikke er begrenset til ytelser fra folketrygden, foreslås det i tråd med høringsnotatet at hjemmelen om opplysningsinnhenting til disse formålene blir gitt anvendelse på alle områdene som etaten administrerer, fremfor å lovfeste dette i alle lovene som sorterer under Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Departementet forutsetter at den foreslåtte utvidelse av tilgang til opplysninger i a-ordningen til utredning og statistikkformål også skal gjelde mht. til å utrede kvaliteten i Aa-registeret.

Det vises til lovforslaget, folketrygdloven § 21-4 første ledd nytt fjerde punktum.

Opplysningene om inntekt som innhentes er å regne som personopplysninger og skal behandles i tråd med reglene i personopplysningsloven. Opplysninger om inntekt er ikke sensitive personopplysninger, jf. personopplysningsloven § 2 nr. 8. Forslaget vil gi Arbeids- og velferdsetaten et rettslig grunnlag (behandlingsgrunnlag) til innhenting av personopplysninger til utrednings- og statistikkformål. Departementet forutsetter at de registrertes personvern ivaretas på en slik måte at det ikke vil medføre uforholdsmessig ulemper for de personene det gjelder. Det bør derfor gjennomføres en vurdering av person-

Endringer i a-opplysningsloven og folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen)

vernkonsekvenser før utredning påbegynnes, slik at personverninteresser kan ivaretas på en best mulig måte. Et tiltak er bruk av aidentifi-

serte opplysninger. Opplysningene vil forøvrig være underlagt taushetsplikt etter arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 7.

6 Endringer i a-opplysningsloven § 3 om opplysningsplikens omfang

6.1 Gjeldende rett

A-opplysningsloven § 3 omhandler de opplysningene som skal rapporteres etter a-opplysningsloven. Opplysninger til Arbeids- og velferdsetaten er angitt slik:

«Plikten til å gi opplysninger etter denne lov omfatter opplysninger som skal gis med hjemmel i følgende bestemmelser med tilhørende forskrifter:

...

b. folketrygdloven §§ ..., 25-1 annet ledd og 25-10, jf. § 21-4,»

I Arbeids- og velferdsdirektoratets forslag om å gi Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral tilgang til opplysninger i a-ordningen, ble det vist til at oppgavene til Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral ikke går inn under begrepet «forvaltning eller beregning av ytelser» i a-opplysningsloven § 8 første ledd. I tillegg anførte direktoratet at Innkrevingsentralens oppgaver ikke dekkes av § 21-4 hvoretter opplysninger kan innhentes for å «kontrollere om vilkårene for ytelser er oppfylt», se punkt 4.1 foran.

6.2 Høringsnotatet

Departementet bemerket i høringsnotatet at det ikke er noen nødvendig sammenheng mellom hvem som skal få hvilke opplysninger fra registeret og hvilket formål opplysningene kan brukes til (§ 8), og rapporteringsplikten til registeret (§ 3). I forarbeidene til a-opplysningsloven er det forutsatt at det ved lovendring kan åpnes for at andre etater enn Arbeids- og velferdsetaten, Skatteetaten og SSB kan få tilgang til registeret og at de nevnte etatenes tilgang kan utvides utover det de har i dag. Så lenge de aktuelle opplysningene allerede finnes i a-opplysningsbasen, er det med andre ord tilstrekkelig for utleveringsformål at vilkårene i § 8 er oppfylt, dvs. at det aktuelle orga-

net/etaten er nevnt i bestemmelsen, at opplysningene brukes slik det er angitt i bestemmelsen og at organet har en egen hjemmel til å innhente opplysningene i særlovgivningen, jf. a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd som slår fast at tilgangen til opplysninger er begrenset til de opplysninger organet har hjemmel i lov til å innhente.

Departementet mente likevel at det bør skilles mellom Arbeids- og velferdsetaten (og Skattedirektoratet og SSB) og andre etater, som eventuelt vil bli gitt tilgang uavhengig av rapporteringsplikten til a-ordningen, som for eksempel Statens pensjonskasse eller private tjenstepensjonsleverandører. For de tre førstnevnte «korresponderer» opplysningsplikthjemlene (§ 3) i dag med bestemmelsene i § 8 om tilgang til opplysninger. Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral er en del av Arbeids- og velferdsetaten, og det synes unaturlig at denne enheten skal behandles «annerledes» i relasjon til a-opplysningsloven enn etaten for øvrig. Det er de samme opplysningene som innhentes i medhold av bidragsinnkrevingsloven, nemlig opplysninger om inntektsforhold. Å løsrive koblingen mellom hjemlene for rapporteringsplikt og opplysningstilgang for deler av samme etat vil derfor være uheldig, ikke minst av hensyn til forståelsen av a-ordningssystemet som sådan.

Slik § 3 i dag er formulert, med en henvisning til folketrygdloven § 21-4, mente departementet at bestemmelsen i utgangspunktet derfor burde bygges ut med en henvisning til bidragsinnkrevingsloven § 20 som er hjemmelen for Innkrevingsentralens innhenting av opplysninger fra arbeidsgiver, både i forbindelse med innkreving av feilutbetalte ytelser og ved innkreving av underholdsbidrag.

I forlengelsen av dette ble det gitt uttrykk for at § 3 på tilsvarende måte bør suppleres med en henvisning til de respektive hjemlene for innhenting av opplysninger i de aktuelle stønadslovene som etaten administrerer. Dette gjelder de lovene som ikke har en bestemmelse som gir § 21-4 tilsvarende anvendelse på vedkommende stønadsområde. Sistnevnte gjelder blant andre barne-

trygdloven, kontantstøtteloven og bidragsforskotteringsloven. De gjenstående lovene er barneloven, barnevernloven, ekteskapsloven, lov om supplerende stønad, lov om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og afptilskottsloven.

Når det gjelder lovt teknisk innarbeiding bemerket departementet i høringsnotatet at a-opplysningsloven § 3 har en henvisning til «folketrygdloven § 25-10, jf. § 21-4». § 25-10 gir i dag anvisning på at det i forskrift kan bestemmes at opplysninger som nevnt i § 21-4 skal gis fortløpende etter reglene i a-opplysningsloven. I høringsnotatet ble det foreslått at § 25-10 første ledd suppleres med en bestemmelse om at det i forskrift kan bestemmes at opplysninger som arbeidsgivere er pålagt å gi med hjemmel i andre lover hvor oppgaver er lagt til Arbeids- og velferdsetaten, også skal rapporteres løpende. Med en slik lovregulering ble det lagt til grunn at det ikke nødvendig med en henvisning til § 21-4 i § 3, og det ble foreslått at henvisningen tas ut. De respektive lovene vil gjenfinnes via folketrygdloven § 25-10.

6.3 Høringsinstansene

Ingen av høringsinstansene har kommentert forslaget om at opplysningsplikten til a-ordningen etter a-opplysningsloven på Arbeids- og velferdsetatens område skal gjelde alle de områdene etaten administrerer, altså slik at etaten ikke kun gis tilgang etter a-opplysningsloven § 8 første ledd på enkelte områder, herunder ved innkreving og forvaltning av andre ytelser enn ytelser etter folketrygdloven.

Skattedirektoratet har imidlertid merknader til den valgte lovt tekniske løsningen, se nærmere omtale i punkt 7 nedenfor om forslag til endringer i folketrygdloven § 25-10.

Når det gjelder § 3, uttalte Skattedirektoratet på generelt grunnlag:

«Det er vår oppfatning at forslaget i arbeidsgrupperapporten til bestemmelsen i a-opplys-

ningsloven § 3 bør kunne vurderes på nytt som hensiktsmessig pliktbestemmelse. Her angis det totale omfanget av opplysningsplikten ved hovedkategorier, og så ville hver etat kunne bruke opplysninger som faller inn under egne hjemler.»

6.4 Departementets vurdering og forslag

Departementet finner det mest hensiktsmessig at arbeidsgivers opplysningsplikt til a-ordningen på Arbeids- og velferdsetatens område og Arbeids- og velferdsetatens tilgang til ordningen er sammenfallende, dvs. at a-opplysningsloven § 3 justeres med sikte på at opplysningsplikten til a-ordningen skal omfatte alle de lovfestede områdene som administreres av Arbeids- og velferdsetaten.

Det foreslås videre at den lovt tekniske løsningen som ble skissert i høringsnotatet følges opp, dvs. at henvisningen til folketrygdloven § 21-4 tas ut av a-opplysningsloven § 3, slik at rapporteringsplikten til a-ordningen på Arbeids- og velferdsetatens område i sin helhet reguleres i folketrygdloven § 25-10, via en henvisning fra a-opplysningsloven § 3. Dette framfor å supplere a-opplysningsloven med samtlige hjemler for opplysningsplikt til Arbeids- og velferdsetaten, noe som ville medføre en oppsvulmet lovtekst i a-opplysningsloven. Det vises til lovforslaget. Det vises også til punkt 7 nedenfor om plikten til ukrevet å gi de opplysningene som skal innrapporteres etter a-opplysningsloven § 3

Når det gjelder Skattedirektoratets merknad om å vurdere § 3 på nytt som hensiktsmessig pliktbestemmelse, slik at bestemmelsen angir det totale omfanget av opplysningsplikten ved hovedkategorier (og ikke gjennom henvisning til underliggende pliktbestemmelser slik som ordningen er i dag), viser Arbeids- og sosialdepartementet til at det tilligger Finansdepartementet å vurdere lovstrukturen i a-opplysningsloven. Forslagene om utvidet tilgang for Arbeids- og velferdsetaten baseres i proposisjonen her på gjeldende lovt teknisk løsning med nødvendige tilpasninger.

7 Supplering av folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt

7.1 Gjeldende rett

Folketrygdloven § 25-10 om plikt til løpende rapportering til a-ordningen er i dag som nevnt i punkt 6.2, begrenset til å gjelde opplysninger som nevnt i § 21-4. Dette korresponderer med a-opplysningsloven § 3 som omhandler de opplysningene som skal rapporteres til Arbeids- og velferdsetaten i a-ordningen, se punkt 2.2 og 6.1 foran. Opplysningsplikten må ses i sammenheng med at etatens tilgang til opplysninger fra a-ordningen er begrenset til å gjelde forvaltningen av ytelse etter folketrygdloven.

På tilsvarende måte som for a-opplysningsloven § 3 må det antas at de lovene som gir § 21-4 tilsvarende anvendelse dekkes av den løpende rapporteringsplikten etter folketrygdloven § 25-10 i dag. Det gjelder som nevnt barnetrygdloven, kontantstøtteleven og bidragsforskotteringsloven.

7.2 Høringsnotatet

For å sikre oppdaterte opplysninger ved forvaltningen av de øvrige ordningene som hører under Arbeids- og velferdsetaten, foreslo departementet at det hjemles en løpende rapporteringsplikt for opplysninger som arbeidsgivere i dag er pålagt å gi med hjemmel i barneloven og barnevernloven i forbindelse med fastsetting av henholdsvis underholdsbidrag og oppfostringsbidrag, bidragsinnkrevingsloven ved innkreving av bidrag samt ved forvaltning av ytelse etter lov om supplerende stønad og ved forvaltningen av loven om stans av ytelse ved barnebertføring. Ved forslaget om å supplere lovene om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse, afp-tilskottsloven og ekteskapsloven med en opplysningspliktbestemmelse for arbeidsgivere, vil disse områdene også omfattes av den løpende rapporteringsplikten. Framfor å justere de enkelte opplysningsplikthjemlene i de nevnte lovene fant departementet det mest hensiktsmessig å ta inn en hjemmel for løpende rapporteringsplikt for

disse områdene i folketrygdloven § 25-10 ved en henvisning til opplysningsplikten som vedkommende lov pålegger arbeidsgivere. På den måten blir den løpende rapporteringsplikten til Arbeids- og velferdsetaten samlet i en bestemmelse.

7.3 Høringsinstansene

Skattedirektoratet uttaler:

«I omtalen fremgår at departementet foreslår hjemmel for å pålegge en løpende rapporteringsplikt for opplysninger som arbeidsgivere er pålagt å gi etter nærmere angitte lover. I realiteten gir imidlertid bestemmelsen en forskriftshjemmel for å pålegge løpende opplysningsplikt for opplysninger som fremgår av de nærmere lovene NAV forvalter. Vi forutsetter forøvrig også her at dette er opplysninger som allerede er underlagt opplysningsplikt i ordningen etter øvrige bestemmelser.

Slik vi ser det gir derfor lovforslaget en hjemmel for å gi forskrift om løpende opplysningsplikt for opplysninger som følger av andre lover hvor oppgaver er lagt til Arbeids- og velferdsetaten. Både omtalen av endringsforslagene og utkast til lovendringen tyder på det. I merknadene vises det imidlertid at det kan gis forskrift som pålegger løpende opplysningsplikt.

Det er gitt egen forskrift til § 25-10, hvor det er gitt utfyllende bestemmelser om omfanget av opplysningsplikten. Det er uheldig at det høringsnotatet ikke inneholder forslag til eventuelle forskriftsendringer til forskriften, eller omtale av om dette er nødvendig. Vi forutsetter derfor at EFF/SKD blir forelagt endringsforslag til forskriften, for å sikre konsistensen i anmeldingen bevarer.

Vi bemerker imidlertid at ved den valgte lovtekniske løsningen blir omfanget av opplysningsplikten forholdsvis tungt tilgjengelig for de opplysningspliktige og andre interessenter.

Erfaringsmessig er hjemmelsgrunnlaget ofte etterspurt av de opplysningspliktige og deres leverandører, særlig hvis de er uenige i veiledningstekster eller i løsningsvalgene slik de fremstår i ordningen.

Så lenge opplysningsplikten er knyttet til folketrygdloven § 21-4, og at § 25-10 kun er en forskriftshjemmel for den tilhørende løpende opplysningsplikten, er omfanget angitt ved at opplysningene er nødvendige ift ytelsesforvaltningen. Slik § 25-10 formuleres i forslaget vil i prinsippet opplysningsplikten kunne endres forutsetningsvis ved at enhver underliggende lov endres eller utfylles. Dette kan etter vår oppfatning gjøre forholdet uklart mellom bestemmelser i særlovgivningen som til enhver tid følger av § 25-10 og a-opplysningsloven § 3.

Vi forutsetter imidlertid at man ikke har ment å utvide, eller legge til rette for utvidelse av omfanget av opplysningsplikten i ordningen, uten at dette konsekvensvurderes og blir gjenstand for egen høring.»

7.4 Departementets vurdering og forslag

For å sikre oppdaterte opplysninger også ved forvaltningen av de øvrige ordningene som hører under Arbeids- og velferdsetaten og ved innkreving av underholdsbidrag, foreslår departementet i samsvar med høringsnotatet at det hjemles en løpende rapporteringsplikt for opplysninger som arbeidsgivere er pålagt å gi med hjemmel i barnelova og barnevernloven i forbindelse med fastsetting av henholdsvis underholdsbidrag og oppfostringsbidrag, bidragsinnkrevingsloven ved innkreving av bidrag, og ved forvaltning og beregning av ytelser og innkreving av feilutbetalte ytelser etter de lovene hvor Arbeids- og velferdsetaten er tillagt oppgaver. Ved forslaget om å supplere lovene om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse, a-tilskottsloven og ekteskapsloven med en opplysningspliktbestemmelse for arbeidsgivere, vil disse områdene også omfattes av plikten til ukrevet å gi opplysninger.

Skattedirektoratet viser til at så lenge opplysningsplikten er knyttet til folketrygdloven § 21-4, og at § 25-10 kun er en forskriftshjemmel for den tilhørende løpende opplysningsplikten, er omfanget angitt ved at opplysningene er nødvendige i forhold til ytelsesforvaltningen. Ved den valgte lovtekniske løsningen blir etter direktoratets mening omfanget av opplysningsplikten forholds-

vis tungt tilgjengelig for de opplysningspliktige og andre interessenter. Skattedirektoratet viser også til at slik § 25-10 formuleres i forslaget, vil i prinsippet opplysningsplikten kunne endres forutsetningsvis ved at enhver underliggende lov endres eller utfylles. Dette kan etter direktoratets oppfatning gjøre forholdet uklart mellom bestemmelser i særlovgivningen som til enhver tid følger av § 25-10 og a-opplysningsloven § 3.

Departementet skal bemerke:

Slik § 3 i a-opplysningsloven i dag er utformet, ved en henvisning til folketrygdloven § 21-4, vil også en eventuell endring i sistnevnte bestemmelse kunne medføre en endring i arbeidsgivers opplysningsplikt, uten at dette kommer til uttrykk i a-opplysningsloven § 3. Da bestemmelsene om arbeidsgivers opplysningsplikt i de fleste av de lovene under Arbeids- og velferdsetaten som nå innlemmes i a-ordningen, gir folketrygdloven § 21-4 tilsvarende anvendelse på vedkommende område, vil innvendingen mot den foreslåtte lovteknikken i proposisjonen her ha mindre vekt. Departementet viser dessuten til at omfanget av opplysningsplikten etter de øvrige lovene under Arbeids- og velferdsetaten også er angitt ved at opplysningene må være nødvendige ved forvaltningen av vedkommende ytelse, se loven om supplerende stønad § 19, lønnsгаранти-loven § 5, loven om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse og a-tilskottsloven (henholdsvis §§ 5 og 16 a i lovforslaget). Etableringen av en hjemmel for løpende rapporteringsplikt på de områdene som nå foreslås innlemmet i a-ordningen er av formell karakter, da de aktuelle opplysningene allerede er underlagt rapporteringsplikt til ordningen etter øvrige bestemmelser (folketrygdloven § 21-4 med forskrift fastsatt etter folketrygdloven § 25-10 og/eller ligningsloven § 5-2). Endringen vil altså ikke medføre utvidet opplysningsplikt for arbeidsgivere. Hensikten er heller ikke å legge til rette for dette.

Departementet opprettholder etter dette det syn at det er mest hensiktsmessig å samle hjemlene for løpende rapporteringsplikt på de aktuelle områdene i folketrygdloven § 25-10, hvor det foreslås tatt inn en henvisning til opplysningsplikten som vedkommende lov pålegger arbeidsgivere. På den måten unngår man å måtte supplere samtlige lover som administreres av Arbeids- og velferdsetaten med en hjemmel for løpende rapporteringsplikt. Arbeids- og sosialdepartementet viser i den forbindelse til at Finansdepartementet i Prop. 112 L (2011–2012) valgte den lovtekniske løsningen å gjøre a-opplysningsloven § 3 til en henvisningsbestemmelse (i stedet for å hjemle den

løpende materielle opplysningsplikten i a-opplysningsloven).

Departementet foreslår etter dette at § 25-10 første ledd gis et nytt andre punktum hvor det etableres hjemmel for at departementet i forskrift kan bestemme at de opplysninger som arbeidsgivere er pålagt å gi med hjemmel i andre lover (enn folketrygdloven) hvor oppgaver er lagt til Arbeids- og velferdsetaten, skal gis ukrevet etter reglene i a-opplysningsloven. Det vises til lovforslaget.

Skattedirektoratet mener det er uheldig at høringsnotatet ikke inneholder forslag til eventuelle endringer i forskrift 10. juli 2014 nr. 969 til folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt om arbeidsforhold, eller omtale av om

dette er nødvendig. De forutsetter derfor at EFF/SKD blir forelagt endringsforslag til forskriften, for å sikre at konsistensen i a-meldingen bevares. Departementet vil til dette bemerke at lovforslagene i proposisjonen her ikke nødvendiggjør endringer i den nevnte forskriften, som er generelt utformet. Tilføyelsen i loven medfører at forskriften blir gitt anvendelse på alle områdene som sorterer under etaten.

Da de aktuelle opplysningene allerede er underlagt løpende rapporteringsplikt etter forskriften, vil tilføyelsen av forskriftshjemmelen og anvendelse av nevnte forskrift på de områdene som nå innlemmes i a-ordningen ikke innebære utvidet opplysningsplikt for arbeidsgiverne.

8 Gebyr og tvangsmulkt

Etter a-opplysningsloven § 10 kan Skattedirektoratet ilegge den som ikke innrapporterer alle opplysninger innen fristen i § 4, en daglig løpende tvangsmulkt frem til opplysningene er levert. Samlet tvangsmulkt kan ikke overstige 1 000 ganger rettsgebyret. I a-opplysningsforskriften (24. juni 2014 nr. 857) §§ 4-1 til 4-4 er det gitt regler om hvordan den daglige tvangsmulkten skal fastsettes. Vedtak om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Skattedirektoratet kan videre ilegge den som ikke leverer alle opplysninger innen fristen i § 4, et overtredelsesgebyr, se a-opplysningsloven § 11. Gebyret kan ikke overstige 15 ganger rettsgebyret. I nevnte forskrift er det gitt regler om hvordan gebyret skal fastsettes.

Ansvar for å følge opp at de opplysningene som blir levert er innholdsmessig korrekte er forutsatt å ligge til den enkelte etat som skal nytte opplysningene. Folketrygdloven § 25-3 hjemler derfor etter endringslov 20 juni 2014 nr. 23 adgang for Arbeids- og velferdsetaten til å sanksjonere med gebyr og tvangsmulkt innholdsmessige feil i det som pliktes levert i henhold til folketrygdloven § 25-1 andre ledd med forskrifter (opplysninger til arbeidstakerregisteret og § 25-10 med forskrifter (opplysninger om arbeidsforhold og inntekt).

Forslaget til endringer i a-opplysningsloven § 3 og folketrygdloven § 25-10 første ledd nytt andre

punktum, se punkt 6 og 7 foran, vil innebære at rapporteringen etter vedkommende opplysningspliktbestemmelse skal følge a-opplysningslovens regler om tid og sted for levering, tvangsmulkt og overtredelsesgebyr som beskrevet foran.

Rapporteringen etter folketrygdloven § 25-10 første ledd vil i stor grad gjelde de samme opplysningene som pliktes rapportert med hjemmel i ligningsloven § 5-2. Sanksjoneringsfrekvensen ved manglende rapportering, som tilligger Skatteetaten, vil dermed ikke påvirkes av at Arbeids- og velferdsetaten gis utvidet tilgang til opplysninger som foreslått.

Arbeids- og velferdsetaten skal kunne sanksjonere uriktige opplysninger om arbeidsforhold og inntekt, jf. folketrygdloven § 25-3 første ledd. Da det er de samme opplysningene etaten vurderer korrektheten av, er det i realiteten et spørsmål om økt sjanse for å oppdage brudd på opplysningsplikten, framfor en utvidelse av anvendelsesområdet for sanksjonering. For å unngå at det ilegges sanksjon flere ganger for samme brudd på opplysningsplikten, er det ikke nødvendigvis slik at Innkrevingsentralen eller vedkommende enhet som behandler saker etter de stønadsordninger utenfor folketrygden som innlemmes i a-ordningen, bør tillegges myndighet til selv å ilegge sanksjoner. Departementet forutsetter at Arbeids- og velferdsdirektoratet organiserer dette på en mest mulig hensiktsmessig måte.

9 Veiledning ved bruk av simuleringsløsninger på www.nav.no

9.1 Gjeldende rett. Høringsnotatet

Etter folketrygdloven § 21-4 første ledd har Arbeids- og velferdsetaten rett til å innhente de opplysningene som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for en ytelse *er* oppfylt eller *har vært* oppfylt i tilbakelagte perioder eller for å kontrollere utbetalinger etter en direkte oppgjørsordning.

Ved utvikling av nye elektroniske løsninger vil Arbeids- og velferdsetaten på sikt kunne tilby en «simulering» av en mulig fremtidig ytelse som brukere som er innlogget på www.nav.no kan tilbys. I høringsnotatet viser departementet til at en god simuleringsløsning vil være vel egnet til å veilede brukerne i forhold til for eksempel familiens fremtidige uttak av foreldrepenger. Departementet ga uttrykk for at slik simulering derfor bør kunne tilbys ved bruk av de inntektsopplysninger som arbeidsgiver allerede har rapportert inn til A-ordningen. Da folketrygdloven § 21-4 om opplysningsplikt i dag ikke dekker formålet simulering (om vilkårene for en ytelse *vil kunne være oppfylt*), foreslo departementet at folketrygdloven § 21-4 suppleres med en bestemmelse som sikrer

Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i a-ordningen for å tilby simulering som nevnt.

9.2 Høringsinstansene

Ingen av høringsinstansene hadde merknader direkte til forslaget om å etablere hjemmel for å sikre Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i a-ordningen for å kunne veilede om mulig fremtidig ytelse.

9.3 Departementets vurdering og forslag

Departementet viser til redegjørelsen i punkt 9.1 og følger opp forslaget fra høringsnotatet. Det foreslås at folketrygdloven § 21-4 første ledd tilføyes en bestemmelse om at etaten skal ha rett til å innhente de opplysninger som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for en ytelse *vil kunne være oppfylt*.

Det vises til lovforslaget, folketrygdloven § 21-4 første ledd første punktum.

10 Personvern og taushetsplikt

Opplysninger om inntekt er å regne som personopplysninger og lovforslaget medfører at Arbeids- og velferdsetaten får en utvidet tilgang til personopplysninger fra a-ordningen. Arbeids- og velferdsetaten må sikre at personopplysningene som utleveres fra a-ordningen i medhold av de foreslåtte lovhjemlene, blir behandlet i henhold til personopplysningslovens krav. Dette innebærer at Arbeids- og velferdsetatens behandling av personopplysningene skal tilfredsstillе de lovbestemte kvalitetskravene og at opplysningene ikke behandles på en utilbørlig måte. Videre skal brukers rettigheter ivaretas, blant annet brukers

rett til innsyn i behandlede personopplysninger om seg selv og rett til å kunne få rettet og slettet uriktige opplysninger. Opplysningene etaten innhenter fra a-ordningen i medhold av de foreslåtte lovhjemlene vil videre være underlagt Arbeids- og velferdsetatens taushetsplikt etter arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 7. Hensynene til personvern og taushetsplikt er dermed godt ivaretatt i forslaget til lovendringer.

For ivaretagelse av personvernet i forbindelse med statistikk- og utredningsoppgaver vises det til omtalen i punkt 5.4.

11 Klargjøring av ordlyden i bidragsinnkrevingsloven § 20

Arbeids- og velferdsdirektoratet har meldt fra at det er behov for en presisering av bidragsinnkrevingsloven § 20 slik at den klargjør at arbeidsgivers opplysningsplikt gjelder både ved frivillig nedbetalingsavtale og tvangsinnkreving. Dette samsvarer med dagens praksis.

Bidragsinnkrevingsloven § 20 gir Arbeids- og velferdsetaten hjemmel for å kreve at «arbeidsgiveren eller annen trekkpliktig gir opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og formuesforhold». NAV Innkreving (NAVI) praktiserer bestemmelsen slik at den også gir adgang til å innhente opplysninger om skyldners inntekt- og formuesforhold ved fastsettelse av en frivillig betalingsordning for skyldner, altså *før* det er iverksatt tvangsinnkreving i saken.

Dagens praksis følger av at bidragsinnkrevingsloven § 11 gir NAVI rett til å nedlegge trekk i lønn/ytelse umiddelbart dersom en betalingstermin misligholdes. Sammenholdt med tvangsfullbyrdelsesloven § 7-12 første ledd tredje punktum, innebærer dette at NAVI kan innhente opplysninger om skyldners inntekt fra arbeidsgiver når et krav på bidrag er forfalt. Ved mislighold kan imidlertid skyldner også tilbys en betalingsordning dersom NAVI finner det hensiktsmessig, jf. bidragsinnkrevingsloven § 10. På bakgrunn av at NAVI alternativt kan tilby skyldner en betalingsordning ved mislighold, praktiserer Arbeids- og velferdsetaten lovverket slik at opplysninger om skyldners inntektsforhold innhentes allerede på dette punktet i saksbehandlingen.

Et praktisk eksempel er i tilfelle bidragspliktige har en løpende (frivillig) betalingsordning, som han eller hun overholder, men hvor hans eller hennes inntekt endrer seg, eller andre omstendigheter inntreffer, slik at den bidragspliktige ikke lenger har samme betalingsevnen. Vedkommende vil kunne ha behov for å få endret det månedlige betalingsbeløpet. Bidragspliktige må da på eget initiativ ta kontakt med NAVI for å få endret betalingsordningen. I et slikt tilfelle kan det diskuteres om arbeidsgiveren (enda) er pålagt «trekkplikt». Ved å ha en klar hjemmel til å innhente inntektsopplysninger på et tidlig tidspunkt i

saksbehandlingsprosessen sikres NAVI et bedre grunnlag for å vurdere bidragspliktiges økonomiske situasjon. NAVI er også kreditor for kravet som er til innkreving. Det må her tas i betraktning at NAVI, i motsetning til innkreving gjennom det ordinære namsmannsapparatet, står for innkrevingen også før det besluttes tvangsfullbyrdelse av et krav. Dette gjør at NAVI under innkrevingsprosessen står i en særstilling sammenlignet med ordinære namsmenn.

Departementet viser videre til bidragsinnkrevingsloven § 21, som regulerer opplysningsplikten for andre enn arbeidsgiver. Det følger av bestemmelsen at blant annet ligningsmyndighetene, forsikringsselskaper og banker, på forespørsel fra NAVI, har en plikt til å gi opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og formuesforhold. Det er etter bestemmelsen ikke et vilkår at det er tvangsinnkreving i saken før slike opplysninger kan kreves utlevert. Departementet kan ikke se at det gjør seg gjeldende andre hensyn for adgangen til å innhente opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og formuesforhold fra arbeidsgiver, enn det gjør for andre institusjoner. Det har dermed formodningen mot seg at opplysningsplikten for arbeidsgiver i § 20 har et snevrere anvendelsesområde enn tilsvarende bestemmelse i § 21 har for andre institusjoner.

Departementet foreslår på denne bakgrunn en lovendring som innebærer en klargjøring av ordlyden i bidragsinnkrevingsloven § 20 om opplysningsplikt for arbeidsgiver (og andre som utbetaler lønn eller ytelse) uavhengig av om det foreligger «trekkplikt» på arbeidsgivers hånd. Som omtalt praktiserer NAVI i dag bestemmelsen slik at disse opplysningene kan kreves fra arbeidsgiver også ved fastsettelsen av en frivillig betalingsordning for bidragspliktige. En klargjøring av opplysningsplikten hindrer unødig usikkerhet og åpner for en smidig dialog om frivillig nedbetalingsavtale. Dette gir den beste løsning for alle parter. Endringen pålegger ikke arbeidsgiverne nye plikter sett i forhold til dagens praksis.

Det vises til lovforslaget.

12 Økonomiske og administrative konsekvenser

Rapporteringsordningen etter a-opplysningsloven vil ha konsekvenser for arbeidsgivere, for de berørte etatene og for de som mottar ytelser som skal innberettes. A-ordningen ventes å gi samfunnsøkonomisk gevinst i form av redusert belastning for arbeidsgivere ved at myndighetenes informasjonskrav blir samkjørt i én felles ordning, økt effektivitet og bedre oppgaveløsning i etatene og bedre tjenester fra det offentlige. Ved etableringen av ordningen ble det anslått en årlig innsparing for arbeidsgiverne på omlag 600 mill. kroner etter noe tids innkjøring. En utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til å omfatte samtlige ordninger som etatens administrerer vil gi ytterligere noe tidsbesparelse for arbeidsgiverne, ved at etaten ikke trenger å ta kontakt direkte med disse ved forvaltningen av de områdene som nå innlemmes i tilgangen.

På arbeids- og velferdsområdet ble det lagt til grunn at gevinstene ved a-ordningen særlig vil ligge i bedre kvalitet på arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret og inntektsopplysningene som danner grunnlaget for fastsetting og kontroll av ytelser. Disse gevinstene ble ikke tallfestet ved innføringen av a-ordningen. Den foreslåtte utvidelsen av etatens tilgang vil gi ytterligere effektiviseringsgevinst.

Tilgang til opplysninger om inntekt til utredningsformål vil gi Arbeids- og velferdsetaten et bedre datagrunnlag for å kunne beregne økonomiske konsekvenser av forslag til regelendringer, på oppdrag fra departementene. Dette gjelder særlig forslag om endringer i beregningsreglene for ulike trygdeordninger (for eksempel dagpenger, sykepenger og foreldrepenger).

Data om arbeidsforhold fra arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret er en svært sentral statistikkilde for Arbeids- og velferdsetaten. Data herfra brukes til statistikk og analyser av hvordan brukere av stønadsordninger har overgang til arbeid eller kombinerer stønad med arbeid. Det er sentralt for etaten å ha data av best mulig kvalitet om dette, for å få nærmere informasjon om virkningen av stønadsordningene og i hvilken grad man lykkes med sitt samfunnsoppdrag. For å få tilstrekkelig datakvalitet og kunne identifisere reelle arbeidsforhold er det nødvendig å vaske dataene mot innrapporterte opplysninger om inntekt. Dette vil lettere kunne oppnås ved at etaten gis tilgang til inntektsopplysninger fra a-ordningen til statistikkformål.

13 Merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget

13.1 Til endringen i ekteskapsloven

Til § 83

Arbeids- og velferdsetaten kan behandle krav om fastsettelse av ektefellebidrag etter ekteskapsloven § 83 når partene er enige om det. For å sikre Arbeids- og velferdsetaten tilgang til oppdaterte opplysninger om arbeids- og inntektsforhold ved behandling av slike saker, jf. a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd, er etaten gitt hjemmel til å innhente slike opplysninger ved § 83 nytt *fjerde punktum* hvor det framgår at barneloven § 70 sjuende ledd om arbeidsgivers opplysningsplikt skal gjelde tilsvarende. Nåværende fjerde og femte punktum blir henholdsvis *femte* og nytt *sjette* punktum. Det vises til punkt 5.4.

13.2 Til endringene i folketrygdloven

Til § 21-4 første ledd

For å sikre Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i forbindelse med veiledning er *første ledd første punktum* supplert med en bestemmelse om at det kan innhentes opplysninger som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for en ytelse vil kunne være oppfylt. Se punkt 9.

Nytt *fjerde punktum* i første ledd gir Arbeids- og velferdsetaten rett til å innhente opplysninger fra arbeidsgivere for utredningsoppgaver og til produksjon av statistikk på de områdene som administreres av etaten. Opplysninger til de nevnte formål kan da hentes ut fra a-ordningen, jf. a-opplysningsloven § 8 første ledd i lovforslaget og § 8 fjerde ledd. Se punkt 5.4.

Til § 25-10 Arbeidsgivers opplysningsplikt

Forskriftshjemmelen i *første ledd nytt andre punktum* innebærer at forskrift 10. juli 2014 nr. 969 til folketrygdloven § 25-10 om arbeidsgivers opplysningsplikt om arbeidsforhold og inntekt, som

pålegger løpende opplysningsplikt etter reglene i a-opplysningsloven, blir gitt anvendelse på alle de lovregulerte områdene som sorterer under etaten. Den løpende opplysningsplikten vil etter dette omfatte opplysninger som arbeidsgiverne er pålagt å gi etter barneloven, barnevernloven og ekteskapsloven i forbindelse med fastsetting av bidrag, bidragsinnkrevingsloven i forbindelse med innkreving av bidrag og feilutbetalte ytelser, samt ved forvaltning av ytelser etter barnetrygdloven, kontantstøtteloven bidragsforskotteringsloven, lønnsgarantiloven, lov om supplerende stønad, afp-tilskottsloven og loven om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse og lov om stans av ytelser ved barnebortføring. Retten for Arbeids- og velferdsdirektoratet til å pålegge løpende rapportering fra kommunen i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk om kvalifiseringsstønad følger av sosialtjenesteloven § 8 andre ledd, jf. departementets delegeringsvedtak 22. mars 2011.

Tilføyelsen av forskriftshjemmelen og anvendelse av nevnte forskrift på de områdene som nå innlemmes i a-ordningen innebærer ingen utvidet opplysningsplikt for arbeidsgiverne. Det vises til punkt 7.

13.3 Til endringen i bidragsinnkrevingsloven

Til § 20

Bestemmelsen hjemler adgang til å innhente opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og formuesforhold fra arbeidsgiver eller andre som er pålagt å foreta trekk i bidragspliktiges lønn mv. Ordlyden foreslås presisert slik at bestemmelsen også gir adgang til å innhente opplysninger om skyldners inntekts- og formuesforhold ved fastsettelse av en frivillig betalingsordning for skyldner, dvs. *før* det er iverksatt tvangsinnkreving i saken. Se punkt 11.

13.4 Til endringen i loven om avtalefestet pensjon for medlemmer i Statens pensjonskasse

---

Til § 5

For å sikre Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i a-ordningen ved forvaltning av loven, jf. a-opplysningsloven § 8 fjerde ledd, er § 5 supplert med et *nytt andre ledd* som gir hjemmel for Arbeids- og velferdsetaten til å kunne innhente fra arbeidsgivere og tidligere arbeidsgivere nødvendige opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens arbeids- og inntektsforhold, jf. *første punktum*. Opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens ektefelle mv. etter *andre punktum* forutsettes hentet fra opplysninger innrapportert via a-ordningen, fra vedkommendes egen arbeidsgiver. *Tredje punktum* bestemmer at de som blir pålagt å gi opplysninger, plikter å gjøre dette uten godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt. Se punkt 5.2.1 og 5.4.

13.5 Til endringen i afp-tilskottsloven

Til ny § 16 a

For å sikre Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysninger i a-ordningen ved behandling av saker etter afp-tilskottsloven kapittel 4 Avtalefestet pensjon etter gamle regler, suppleres kapitlet med en ny § 16 a som gir hjemmel for Arbeids- og velferdsetaten til å kunne innhente fra arbeidsgivere og tidligere arbeidsgivere nødvendige opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens arbeids- og inntektsforhold, jf. *første punktum*. Opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens ektefelle mv. etter *andre punktum* forutsettes hentet fra opplysninger innrapportert via a-ordningen, fra vedkommendes egen arbeidsgiver. *Tredje punktum* bestemmer at de som blir pålagt å gi opplysninger, plikter å gjøre dette uten godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt. Se punkt 5.2.1 og 5.4.

13.6 Til endringene i a-opplysningsloven

Til § 3

I første ledd bokstav b er henvisningen til folketrygdloven § 21-4 tatt ut, slik at det kun vises til folketrygdloven § 25-1 og § 25-10. Det vises til punkt 6 og 7 samt merknadene til folketrygdloven § 25-10.

Til § 8 første ledd

Etter gjeldende lov har Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysningene i a-ordningens register i forbindelse med forvaltning og beregning av ytelser etter folketrygdlovgivningen og ved forvaltning av arbeidstakerregisteret. *Første ledd* er supplert slik at Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med forvaltning og beregning av ytelser etter de lovene som administreres av etaten, altså ikke kun folketrygdloven, se *første punktum*. Det er presisert at tilgangen også skal gjelde ved innkreving av feilutbetalte ytelser etter de samme lovene. Bestemmelsen sikrer dessuten tilgang til opplysninger i forbindelse med fastsetting og innkreving av underholdsbidrag etter barneloven, oppfostringsbidrag etter barnevernloven og ektefellebidrag etter ekteskapsloven.

Nytt andre punktum i første ledd sikrer Arbeids- og velferdsetaten tilgang til opplysningene i a-ordningen i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk på de områdene som administreres av etaten. *Nytt tredje punktum* sikrer Arbeids- og velferdsdirektoratet tilgang til opplysninger i a-ordningen i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk om kvalifiseringsstønad etter sosialtjenesteloven.

Se punkt 5.4.

13.7 Til bestemmelsen om ikraftsetting

Departementet foreslår at endringsloven skal tre i kraft straks, dvs. så snart loven er sanksjonert.

Arbeids- og sosialdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i a-opplysningsloven og folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i a-opplysningsloven og folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i a-opplysningsloven og folketrygdloven m.fl. (utvidelse av Arbeids- og velferdsetatens tilgang til opplysninger i a-ordningen)

I

I lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap skal § 83 nytt fjerde punktum lyde:

Arbeidsgivers opplysningsplikt etter barneloven § 70 sjuende ledd andre punktum gjelder tilsvarende.

Nåværende fjerde og femte punktum blir femte og nytt sjetten punktum.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 21-4 første ledd første punktum skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten, Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer har rett til å innhente de opplysninger som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for en ytelse er oppfylt, vil kunne være oppfylt eller har vært oppfylt i tilbakelagte perioder, eller for å kontrollere utbetalinger etter en direkte oppgjørsordning.

§ 21-4 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten har også rett til å innhente opplysninger fra arbeidsgiver og tidligere arbeidsgiver i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk på de områdene etaten administrerer.

Nåværende første ledd fjerde punktum blir nytt femte punktum.

§ 25-10 første ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at arbeidsgivere uoppfordret skal gi opplysninger som nevnt i § 21-4 etter reglene i a-opplysningsloven. *Det samme gjelder opplysninger som arbeidsgivere er pålagt å gi med hjemmel i andre lover hvor oppgaver er lagt til Arbeids- og velferdsetaten.*

III

I lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. skal § 20 lyde:

§ 20 *Opplysningsplikt for arbeidsgiver mv.*

Innkrevingsentralen kan kreve at arbeidsgiver eller andre som utbetaler lønn eller ytelse, gir opplysninger om bidragspliktiges inntekts- og formuesforhold.

IV

I lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor skal ny § 16 a lyde:

§ 16 a *Innhenting av opplysninger*

Arbeids- og velferdsetaten har rett til å innhente fra arbeidsgivere og tidligere arbeidsgivere de opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens arbeids- og inntektsforhold som er nødvendige for å forvalte og beregne avtalefestet pensjon. Adgangen til å innhente opplysninger omfatter også opplysninger om nåværende og tidligere ektefelle, person som er likestilt med ektefelle etter folketrygdloven § 1-5, og person som arbeidstakeren eller pensjonisten har levd sammen med i 12 av de siste 18 månedene. De som blir pålagt å gi opplysninger, plikter å gjøre dette uten godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt.

V

I lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 5 nytt andre ledd skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten har rett til å innhente fra arbeidsgivere og tidligere arbeidsgivere de opplysninger om arbeidstakerens eller pensjonistens arbeids- og inntektsforhold som er nødvendige for å forvalte og beregne avtalefestet pensjon. Adgangen

til å innhente opplysninger omfatter også opplysninger om nåværende og tidligere ektefelle, person som er likestilt med ektefelle etter folketrygdloven § 1-5, og person som arbeidstakeren eller pensjonisten har levd sammen med i 12 av de siste 18 månedene. De som blir pålagt å gi opplysninger, plikter å gjøre dette uten godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt.

Nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

VI

I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. folketrygdloven §§ 24-2, 25-1 annet ledd og 25-10,

§ 8 første ledd skal lyde:

Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med forvaltning av ytelser, beregning av ytelser og innkreving av feilutbetalte ytelser etter folketrygdloven og andre lover som etaten administrerer, forvaltning av arbeidstakerregisteret og fastsetting og innkreving av underholdsbidrag etter barneloven, oppfostringsbidrag etter barnevernloven og bidrag etter ekteskapsloven. Etaten skal også ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk på de områdene etaten administrerer. Arbeids- og velferdsdirektoratet skal ha tilgang til opplysninger i registeret i forbindelse med utredning og produksjon av statistikk om kvalifiseringsstønad etter sosialtjenesteloven.

VII

Ikrafttredelse

Loven trer i kraft straks.

